

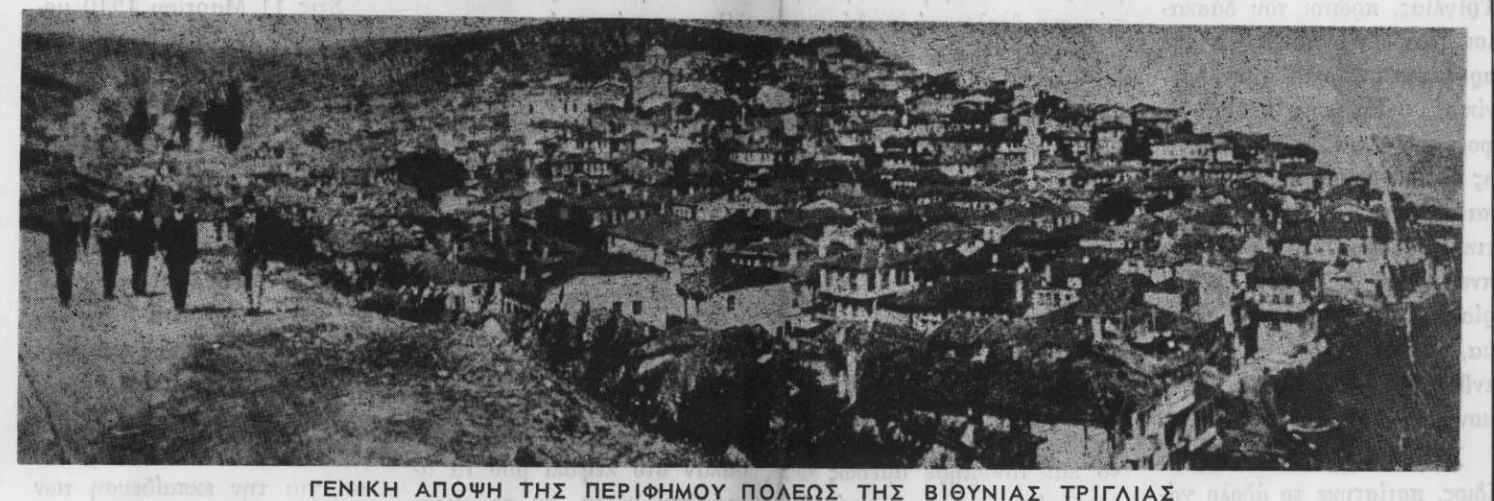
ΤΡΙΓΛΙΑΝΑ ΝΕΑ

Αριθ. φύλλου 62
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1987

ΓΡΑΦΕΙΑ: Κομνηνών 21
Θεσσαλονίκη
Τηλέφ. 236.206
Κ.Α. 546 24 Θεσσαλονίκη

★
Εκτύπωση:
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ —
FOTO OFFSET
«Η ΔΩΔΩΝΗ»
Γρηγ. Λαμπράκη 195
(Πρώην Κονίτσης)
☎ 920.610 & 925.159
Θεσσαλονίκη

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΡΙΓΛΙΑΝΩΝ

ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΟΨΗ ΤΗΣ ΠΕΡΙΦΗΜΟΥ ΠΟΛΕΩΣ ΤΗΣ ΒΙΘΥΝΙΑΣ ΤΡΙΓΛΙΑΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΚΑΘΕ ΔΙΜΗΝΟ
ΑΠΟ ΤΟΝ ΣΥΛΛΟΓΟ
ΤΡΙΓΛΙΑΝΩΝ

★
Υπεύθυνοι:
ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
Υπεύθυνος Σύνταξης:
ΚΑΛΕΜΚΕΡΗΣ ΧΡ.

★
Εμβάσματα
και δημοσιεύσεις
στον κ. ΓΑΒΡ. ΜΗΤΣΟΥ
Κομνηνών 21, Θεσσαλονίκη

Εκδηλώσεις στη Ν. Τρίγλια

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ΣΜΥΡΝΗΣ

Εξαιρετική επιτυχία σημείωσαν οι εκδηλώσεις που έγιναν την Κυριακή 22 Νοεμβρίου στη Ν. Τρίγλια με αφορμή τη συμπλήρωση 65 χρόνων από το θάνατο του Τριγλιανού εθνομάρτυρα μητροπολίτη Χρυσοστόμου Σμύρνης.

Άποψη από το πλήθος των προσκεκλημένων στο μνημόσυνο.

Οι εκδηλώσεις περιελάμβαναν το μνημόσυνο στη μνήμη του μητροπολίτη και τα εγκαίνια του Λαογραφικού Μουσείου Νέας Τρίγλιας και οργανώθηκαν από το Σύλλογο των Απανταχού Τριγλιανών, το παράρτημα Νέας Τρίγλιας και την κοινότητα Ν. Τρίγλιας και πλαισιώθηκαν και από τους υπόλοιπους φορείς και συλλόγους του χωριού, όπως τη φιλαρμονική, τον Πολιτιστικό και το Λαογραφικό Σύλλογο.

Αφού τηρήθηκε ενός λεπτού σιγή στη μνήμη του εθνομάρτυρα μητροπολίτη μίλησε ο διευθυντής του δημοτικού σχολείου Ν. Τρίγλιας κ. Νικ. Λουλούδης, ο οποίος αναφέρθηκε στη ζωή και το έργο του εξαίροντας την πολυπλευρή δράση και προσωπικότητα του Χρυσοστόμου Σμύρνης.

Παραβρέθηκαν εκτός από τα διοικητικά συμβούλια του Συλλόγου των Απανταχού Τριγλιανών και του Παραρτήματος Ν. Τρίγλιας, ο δουλευτής Χαλκιδικής κ. Τσιολάκης, ο πρόεδρος της κοινότητας κ. Κακούλης και το κοινοτικό συμβούλιο, συγγενείς του εθνομάρτυρα, ο κ. Μ. Κατσιός, διευθυντής της Αγροτικής Τράπεζας Ν. Μουδανιών, πολλοί Τριγλιανοί από το χωριό, από τη Θεσσαλονίκη και από την Αθήνα.

Κατά τη διάρκεια της τελετής η Φιλαρμονική Ν. Τρίγλιας απέδιδε προσεχές, ύμνους κλπ.

Οι εκδηλώσεις άρχισαν με το μνημόσυνο του μητροπολίτη Σμύρνης Χρυσοστόμου που τελέσθηκε στον ιερό ναό της Παντοκράτειρας μετά την κυριακάτικη θεία λειτουργία.

Τέλος ο τελετάρχης των εκδηλώσεων κ. Νικόλαος Καλπής έδωσε τη λήξη της τελετής και πρότεινε στους παρευρισκόμενους να συμμετάσχουν στη δεξίωση που δόθηκε στο πνευματικό κέντρο και όπου προσφέρθηκαν κονιάκ, καφές και κόλυβα στη μνήμη του μητροπολίτη.

Στη συνέχεια έγιναν τα εγκαίνια του Λαογραφικού Μουσείου. Ο κ. Κακούλης έκοψε την κορδέλα των εγκαίνιων, ενώ ο κ. Βακαλόπουλος αποκάλυψε την πινακίδα του Μουσείου και οι προσκεκλημένοι πέρασαν στον εσωτερικό χώρο του για να θαυμάσουν το έργο - εδώ πρέπει να το τονίσουμε - του Δ.Σ. του Παραρτήματος Ν. Τρίγλιας, που με προσωπικό μόχθο και μεράκι συγκέντρωσαν υπομονετικά τα αντικείμενα που τόσο πρόθυμα πρόσφεραν οι Τριγλιανοί.

Το Λαογραφικό Μουσείο - που στεγάζεται στο χώρο που καταλάμβαναν παλαιότερα τα

λευκά είδη, ιατρικά εργαλεία, διακοσμητικά είδη, φωτογραφίες, διπλώματα κ.ά. είδη που σκιαγραφούν τη ζωή των Τριγλιανών παλιά. Ιδιαίτερη εντύπωση προκάλεσαν τα κεντήματα και τα στρωσίδια που υπομονετικά οι γιαγιάδες μας έφτιαξαν με λεπτοδουλειά και μεράκι.

Αφού οι επισκέπτες χάρηκαν τα θαυμαστά έργα που περιλάμβανε η έκθεση αυτή, δοκίμασαν και τα παραδοσιακά γλυκά της Τρίγλιας, ντίμπλες και κουραμπιέδες, που προσφέρθηκαν σ' όλους καθώς έβγαιναν από το Μουσείο ενώ τα παιδιά της Φιλαρμονικής μ' όλη τους τη δύναμη έπαιζαν χαρούμενους σκοπούς.

Οι εκδηλώσεις ολοκληρώθηκαν το μεσημέρι με γεύμα που δόθηκε σε κεντρική ταβέρνα της Ν. Τρίγλιας μέσα σε ατμόσφαιρα κεφιού και χαράς.

(Η ομιλία του Διευθυντή του Δημοτ. Σχολείου Νέας Τρίγλιας Νίκου Λουλούδη για τη ζωή του Χρυσοστόμου Σμύρνης σε άλλες σελίδες).

Ο πρόεδρος του συλλόγου κ. Βακαλόπουλος καταθέτων το στεφάνι στον ανδριάντα.

ΤΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ ΤΟΥ ΔΕΣΠΟΤΗ

Της κ. ΚΑΤΙΝΑΣ ΣΑΡΡΗ

Με δάκρυα στα μάτια και με ρίγη συγκίνησης παρακολούθησα με την ευκαιρία της συμπλήρωσης 65 χρόνων από το τραγικό του τέλος. Ο Σύλλογος των Τριγλιανών και το Παράρτημα Ν. Τρίγλιας ετοίμασαν μια πολύ ωραία και σεμνή γιορτή.

Με δάκρυα στα μάτια και με ρίγη συγκίνησης παρακολούθησα με την ευκαιρία της συμπλήρωσης 65 χρόνων από το τραγικό του τέλος. Ο Σύλλογος των Τριγλιανών και το Παράρτημα Ν. Τρίγλιας ετοίμασαν μια πολύ ωραία και σεμνή γιορτή.

Μετά την ακολουθία εψάλη τρισάγιο μπροστά στον ανδριάντα του και έγινε κατάθεσις στεφανιών. Η μουσική έπαιξε διάφορα κομμάτια και το δάκρυ ασταμάτητο. Από μέσα μας λέγαμε ποτέ δε θα

Με δάκρυα στα μάτια και με ρίγη συγκίνησης παρακολούθησα με την ευκαιρία της συμπλήρωσης 65 χρόνων από το τραγικό του τέλος. Ο Σύλλογος των Τριγλιανών και το Παράρτημα Ν. Τρίγλιας ετοίμασαν μια πολύ ωραία και σεμνή γιορτή.

Εξαίσουμε τον μεγάλο νεκρό της πατρίδας μας. Πλήθος πολύ. Και όλοι μαζί περάσαμε από το μικρό μουσείο, που οι άξιες Τριγλιανές έδειξαν το ταλέντο του νοικοκυριού τους, που πάντα τις διέκρινε. Και τι να πρωτοθαυμάσει κανείς από τα γεωργικά εργαλεία ως και τα υπέροχα προικιά τα κεντημένα και τα υφαντά. Μας κέρασαν ντίμπλες και κουραμπιέδες. Τριγλιανό έθιμο. Τότερα πήγαμε στο πνευματικό κέντρο Τρίγλιας όπου όλοι οι Τριγλιανοί πήραν τον καφέ, το κονιάκ και τα κόλυβα του Δεσπότη τους, που με τη θυσία του δόξασε την μικρή μας πατρίδα. Επακολούθησε γεύμα στον Σαλιάρη για τους ξένους Τριγλιανούς και διαλυθήκαμε με τις καλύτερες εντυπώσεις. Ευχαριστών και τους άξιους διοργανωτές, κοινότητα και Σύλλογο: Πάντα άξιοι. Μπορεί σε τάφο να μην τάφτηκε το άγιο κορμί σου. Γιατί ένας τάφος δεν ήταν ικανός να το χωρέσει. Μα οι δικές μας οι καρδιές δικός τάφος έγιναν και τα δικιά μας δάκρυα λουλούδια γίναν αιώνια να (ευωδιάζουν.

ΝΙΚΟΣ Β. ΚΑΛΠΑΚΗΣ Κ. ΣΑΡΡΗ

ΙΔΡΥΘΗΚΕ Η Γ' ΛΥΚΕΙΟΥ ΣΤΗ Ν. ΤΡΙΓΛΙΑ

Χαράς Ευαγγέλια στην κοινότητα της Ν. Τρίγλιας. Μετά από αρκετούς μήνες ταλαιπωρίας και αγωνίας όλων των κατοίκων της κοινότητάς μας το δίκαιο αίτημά μας βρήκε τη λύση του.

γωνιστικής επιτροπής, που είχε συσταθεί γι' αυτό τον σκοπό, την συμπαρατάξη όλων των φορέων της Νέας Τρίγλιας, κοινότητας, συλλόγου Απανταχού Τριγλιανών, παραρτήματος συλλόγου Τριγλιανών, Πολιτιστικού, Λαογραφικού, Συνεταιρισμών, την συμπαρατάξη όλων των κατοίκων της κοινότητάς μας, καθώς και των μαθητών όλων των σχολείων από νηπιαγωγείο μέχρι λύκειο, την μεγάλη βοήθεια του νομάρχη Χαλκιδικής κ. Κίρκου, καθώς και του δουλευτή Χαλκιδικής κ. Ξανθόπουλου, που μας φέρανε σε επαφή με τους υπευθύνους του υπουργείου παιδείας, άκουσαν τις απόψεις μας, αναγνώρισαν το δίκαιο αίτημά μας και έδωσαν εντολή για τη λειτουργία της Γ' λυκείου.

Η Γ' τάξη λυκείου είναι γεγονός. Όπως είχαμε γράψει και στο προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας «Τριγλιανιά Νέα» στο γυμνάσιο της Νέας Τρίγλιας λειτουργούσαν δυο τάξεις λυκείου Α' και Β'. Το αίτημα για λειτουργία και της Γ' λυκείου που έπρεπε κανονικά να λειτουργήσει φέτος κάπου είχε σκοντάψει και είχε απορριφθεί. Έτσι τα παιδιά της Γ' λυκείου έπρεπε να αλλάξουν σχολείο να ταλαιπωρούνται με μετακινήσεις και να χάνουν ώρες από το διάβασμά τους. Αλλά με τις προσπάθειες των συλλόγων γονέων και κηδεμόνων των σχολείων της Ν. Τρίγλιας, τις ενέργειες της α-

Ο Σύλλογος των Απανταχού Τριγλιανών & τα Παραρτήματα Ν. Τρίγλιας & Ραφήνας
σας εύχονται
ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ
& Ο ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟΣ ΧΡΟΝΟΣ ΝΑ ΕΙΝΑΙ
ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟΣ & ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΟΣ

Η ΖΩΗ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ΣΜΥΡΝΗΣ

Ο λόγος του κ. Νίκου Λουλουδη, Δ)ντή του Δημοτικού Σχολείου Νέας Τρίγλιας για τη ζωή του Μητροπολίτη Χρυσόστομου Σμύρνης, έχει ως εξής:

1. Τα πρώτα χρόνια της ζωής του Χρυσόστομου

Υπάρχουν άνθρωποι, που λέτε και παραστάθηκε όλη η χάρη και όλη η εύνοια του Θεού στη γέννησή τους. Από τα πρώτα τους βήματα τους φώτισε στο δρόμο το σωστό. Τους όπλισε με θεία δύναμη να βλέπουν πάντα ολόγυρα μπροστά τους. Να συντηρούν όποιο εμπόδιο, όσο κι αν είναι τρομακτικό και αξεπέραστο για μας, τους κοινούς θνητούς.

Τυχεροί εμείς όλοι σ' αυτό τον τόπο, που στη δική μας ιστορία την ελληνική, δεν λείπουν τέτοιες υπεράνθρωπες μορφές. Ανάμεσα σ' αυτούς τους φάρους της φυλής, που αστραποφωτίζουν και οδηγούν και τα μικρά μας βήματα, τιμούμε σήμερα το μεγάλο Ιεράρχη ανάμεσα στους πιο τρανούς. Τιμούμε τον αείμνηστο συμπατριώτη μας Χρυσόστομο, μητροπολίτη Σμύρνης, για τα 65 χρόνια από το μαρτυρικό του θάνατο.

Γεννήθηκε το έτος 1867 στην παλιά μας Τρίγλια, κωμόπολη της Βιθυνίας της Μικράς Ασίας και ήταν ο δευτερότοκος γιός του Νικολάου Καλαφάτη και της Καλλιόπης, το γένος Χριστοδούλου Λεμωνίδου. Είχε επτά αδέρφια: Τον Ευγένιο, τον Ξενοφώντα, την Όλγα, την Εριφύλη, το Δημήτριο, τη Σοφία και την Αικατερίνη. Από τα αγόρια ξησαν ο Ευγένιος και ο Χρυσόστομος.

Οι γονείς τους, παρ' όλη τη φτώχεια τους, φρόντισαν να αναθρέψουν και εκπαιδέψουν τα παιδιά τους με κάθε επιμέλεια. Πούλησαν τα κτήματά τους, για να στείλουν πρώτα τον Ευγένιο στη Μεγάλη του Γένους Σχολή στην Κων)πολη και στη συνέχεια το έτος 1884 το Χρυσόστομο εσωτερικό μαθητή της Θεολογικής Σχολής της Χάλκης.

Ο Χρυσόστομος σ' όλη την περίοδο των σπουδών του, έδειξε μεγάλη φιλομάθεια και εξαιρετική κλίση για το ιερατικό στάδιο, για το οποίο προορίστηκε.

Στο εφτατάξιο σχολείο της Τρίγλιας, πρώτοι του δάσκαλοι ήταν ο αρχιμανδρίτης και αργότερα μητροπολίτης Ιωαννίνιος, ο Γαζιζής, ο Χριστόφορος Μουμουζής, ο Νικόλαος Χατζηχρυσόφης και ο Παπαθεοδόσης. Από το δημοτικό ακόμη φάνηκαν τα πνευματικά και ψυχικά του χαρίσματα. Εύστορφος στο πνεύμα, ευφάνταστος, τολμηρός, ενθουσιώδης, φιλότιμος, επίμονος και φιλαλήθης.

Στη Χάλκη, όπως έλεγε ο ίδιος, ποτίστηκε το άδολο γάλα της θεοσεβείας και το γλυκό χυμό της γνώσης, γιατί είχε την τύχη να μαθητεύσει κάτω από την καθοδήγηση μεγάλων και σοφών δασκάλων, όπως: ο Γερμανός Γρηγοράς, διευθυντής της σχολής ο Φιλάρετος Βαφειδής, αργότερα μητροπολίτης Διδυμοτείχου - ο Μιχαήλ Κλεόβουλος, αργότερα μητροπολίτης Σάρδεων - ο Απόστολος Χριστοδούλου, μετέπειτα μητροπολίτης Σεργίων - ο Ευμένιος Ξηρουδάκης, θραυότερα μητροπολίτης Κρήτης και πολλοί άλλοι.

Εκεί αποκαλύφθηκε στον Χρυσόστομο ο θησαυρός της ελληνικής σοφίας, το κάλλος της αρχαίας γλώσσας, το θαύμα του ελληνικού πολιτισμού. Εκεί συγκλονίστηκε με το υπερφυσικό μυστήριο της ενανθρωπήσεως του Ιησού και με τα θεία διδάγματα των πατέρων της εκκλησίας, τα οποία σταλάζουν αγαλλίαση και σοφία. Εκεί κατάλαβε, γιατί ο Ασιάτης κατακτητής δεν μπόρεσε να καταλύσει την ελληνική χερσόνησο και να στήσει τον ελληνοισμό.

Όταν το έτος 1887 επισκέφτηκε τη Θεολογική Σχολή της Χάλκης ως συνοδικός ο μητροπολίτης Μυτιλήνης Κων)νος Βαλιάδης και ζήτησε από το διευθυντή της σχολής να του υποδείξει μαθητή, που να διακρίνεται για την επίδοση και το ήθος, ο Γερμανός Γρηγοράς απαντώντας πλέκει το εγκώμιο του Χρυσόστομου. Από εκείνη τη στιγμή, σύμφωνα με το έθιμο που

Του ΝΙΚΟΥ ΛΟΥΛΟΥΔΗ Δ)ντή Δημοτ. Σχολείου Νέας Τρίγλιας

υπήρχε, οι ανώτεροι κληρικοί να γίνονται εγγυητές ή κηδεμόνες των εισαγομένων μαθητών στη θεολογική σχολή, τον πήρε στην προστασία του πληρώνοντας τα έξοδα των σπουδών του. Έτσι ο Χρυσόστομος απέβη το πνευματικό ανάστημα, σύμφωνα με την εκκλησιαστική έκφραση, του μητροπολίτη Κων)νου.

Από τη Θεολογική Σχολή της Χάλκης αποφοίτησε με άριστα το 1891. Στη σχολή ο μητροπολίτης Κων)νος χειροτόνησε το Χρυσόστομο διάκονο και τον πήρε αμέσως ως αρχιδιάκονο στη μητρόπολη Μυτιλήνης και αργότερα στη μητρόπολη Εφέσου, όταν ο μητροπολίτης Κων)νος μετατέθηκε εκεί.

Σε δημόσια επιστημονική συζήτηση πήρε μέρος το έτος 1896, όταν οι καθολικοί της Σμύρνης Λαζαριστές διατυμπάνιζαν ότι ανακάλυψαν τον τάφο της Θεοτόκου πλησίον της Εφέσου. Οι Ορθόδοξοι έκαναν επιστημονικό αγώνα προς τους Καθολικούς και απέδειξαν ότι η Θεοτόκος δεν πέθανε στην Έφεσο. Ο Χρυσόστομος με μια σειρά άρθρων, τα οποία εκδόθηκαν σε βιβλίο, κατατρόπασε τους Λαζαριστές και τους ανάγκασε να τροποποιήσουν τους ισχυρισμούς τους. Αργότερα έγραψε βιβλίο από χίλιες εκατόν δέκα έξι σελίδες με τίτλο «Περί εκκλησίας».

2. Ο Χρυσόστομος μεγάλος Πρωτοσύγκελλος των Πατριαρχείων

Στις 18 Μαΐου 1897 χειροτονείται προσβύτερος, από τον Κων)νο, πρώην μητροπολίτη Εφέσου και τώρα πατριάρχη Κων)πόλεως, Κωνσταντίνο Ε'. Μετά την χειροτονία ο πατριάρχης τον χειροθέτησε σε μεγάλο πρωτοσύγκελλο του οικουμενικού θρόνου. Το ωραίο όνειρο, το οποίο τον θέρμαινε από τα μαθητικά του χρόνια αρχίζει να γίνεται πραγματικότητα. Νεώτατος, τριάντα μόλις χρόνων, γίνεται τιτλούχος των πατριαρχείων.

Σ' αυτή την κρίσιμη περίοδο για τον ελληνοισμό, είχε εκραγεί ο ελληνοτουρκικός πόλεμος, η προσφορά του Χρυσόστομου προς την πατρίδα είναι μεγάλη. Μεγαλύτερη όμως είναι η προσφορά του προς την εκκλησία με τα θεία κληρίματά του. Έξι λόγοι του έμειναν ιστορικοί για την πρωτοτυπία, την γλαφυρότητα και τη σοφία τους. Το κήρυγμα που έβγαλε, μπροστά στον Εσταυρωμένο την ημέρα της Μεγάλης Παρασκευής το 1901, είχε δυο πόλους: την ζωή και το θάνατο. Φιλοσοφεί με τον πιο απλό τρόπο της καθημερινότητας και εμφανίζει τη ζωή και το θάνατο σαν ισοδύναμες εκφράσεις, αφού η ζωή οδηγεί προς το θάνατο και υπάρχει θάνατος που ανοίγει τις πύλες της ζωής.

3. Μητροπολίτης Δράμας

Στις 23 Μαΐου 1902 χει-

ροτονείται μητροπολίτης, από τον πατριάρχη Ιωακείμ τον Γ'. Σε ηλικία τριάντα πέντε μόλις χρόνων ανέρχεται στον τρίτο και ανώτατο εκκλησιαστικό βαθμό, του Επισκόπου και τοποθετείται στη μητρόπολη της Δράμας, την πιο ταραχώδη επαρχία της Μακεδονίας. Αποχαιρετώντας και ασπαζόμενος τη δεξιά του πατριάρχη, είτε τα εξής προφητικά: «Θα υπηρεθώ το Γένος και την εκκλησία με όλη μου την καρδιά και την σκέψη και ημίτρα την οποίαν έβαλαν στο κεφάλι μου τα άγια σου χέρια, αν πρόκειται να χάσει ποτέ τη λάμψη των λίθων της, να μεταβληθεί σε ακάνθινο στεφάνι, μάρτυρα Ιεράρχη».

Στη νέα του θέση, από την πρώτη στιγμή αντιμετώπισε την τρομακτική δράση του βουλγαρικού κομιτάτου και τη ρουμανική προπαγάνδα. Ο Χρυσόστομος βρήκε την ευκαιρία ν' αναπτύξει έξοχη εθνική δράση. Συγκρατεί τους παραπλανηθέντες από τη βουλγαρική προπαγάνδα, ενθουσιάζει τους ολιγόψυχους και αναλαμβάνει προσωπικά τη διεύθυνση του αγώνα εναντίον των Βουλγάρων συμμοριτών. Παράλληλα χτίζει μεγαλοπρεπή ναό στη Δράμα, μέγαρο της μητροπόλεως, σχολές αγρέων και θηλέων, νοσοκομείο και γυμναστήριο. Φρόντισε επίσης για την ανέγερση κατοικιών για τους καπνεργάτες και ίδρυσε διάφορα φιλανθρωπικά καταστήματα και κοινωφελή ιδρύματα.

Η εθνική δράση του Χρυσόστομου ανησούχησε την τουρκική διοίκηση, η οποία αναφέρθηκε στην Κωνσταντινούπολη και το 1907 πέτυχε την ανάκλησή του. Αναχώρησε τότε για την εξορία στη γενέτειρά του Τρίγλια. Στη γραφική αυτή κωμόπολη της μικρασιατικής παραλίας, όπου είδε το φως, κατάφερε κάθε φορά που εξοριζόταν. Αφού πρώτα έκανε ευλαβικό μνημόσυνο για τους γονείς του, που είχαν πεθάνει πριν δώδεκα χρόνια περίπου, επιδόθηκε στο δημιουργικό του έργο. Έχτισε επιβλητικό σχολείο για τη στέγαση των σχολών αρρένων και θηλέων, εκκλησία και νεκροταφείο. Ίδρυσε γυμναστήριο και το εφοδίασε με πολλά γυμναστικά όργανα, μεταξουργείο με υγιεινούς όρους για τους εργάτες, φιλόπονο αδελφότητα κυριών και μουσικό σύλλογο με πλήρη ορχήστρα. Τα βράδια δίδασκε εκκλησιαστική μουσική στους καλλίφωνους μαθητές της Τρίγλιας. Κατά την τελευταία του εξορία κατασκεύασε αποθήρα μήκους ογδόντα περίπου μέτρων και ανάγειρε ηρώο για τους πεσόντες.

Μετά την ανακήρυξη του Συντάγματος στην Τουρκία το 1908, ο Χρυσόστομος επανέρχεται στην έδρα του, αλλά και πάλι οι Τούρκοι, με τη δικαιολογία ότι απειλείται διασάλευση της τάξης από την παρουσία του, πέτυχαν την α-

πομάκρυνσή του για δεύτερη φορά.

4. Μητροπολίτης Σμύρνης - μαρτυρικός θάνατος

Στις 11 Μαρτίου 1910 μετατέθηκε στη μητρόπολη της Σμύρνης, πρωτεύουσα της Ιωνίας, και αφοσιώθηκε ολόψυχα στο μεγάλο εκκλησιαστικό και εθνικό του έργο. Ανάγειρε το νέο μητροπολιτικό μέγαρο, ίδρυσε γυμναστήρια, έχτισε το κτίριο του Ομηρείου παρθεναγωγείου, οργάνωσε συσσίτια για τους φτωχούς και άσυλα για τους άστεγους.

Βοήθησε στην ανοικοδόμηση της Ευαγγελικής Σχολής και για την εκπαίδευση των κληρικών ίδρυσε το θρησκευτικό περιοδικό «Ιερός Πολύκαρπος».

Όταν το 1914 άρχισε ο διωγμός των Ελλήνων της Μικράς Ασίας και καταστράφηκαν ανθούσες πόλεις της Ιωνίας, ο Χρυσόστομος πρωτοστάτησε στην περίθαλψη των χιλιάδων προσφύγων που είχαν συγκεντρωθεί στη Σμύρνη. Η δράση του προκάλεσε το θαυμασμό των ανταποκριτών των ευρωπαϊκών εφημερίδων, οι οποίοι τον αποκάλεσαν «κοιμητικό ήρωα».

Η κήρυξη του Α' Παγκοσμίου Πολέμου (1914 - 1918) έδωσε στο Βαλή της Σμύρνης Ραχμή Βέη, την αφορμή που ζήτησε και απέλασε το Χρυσόστομο σαν «επικίνδυνο για τη δημόσια τάξη».

Σ' όλο το διάστημα του πολέμου παράμεινε στην Κωνσταντινούπολη σαν συνοδικός. Εκεί ασχολήθηκε κυρίως με τη συγγραφή βιβλίου στη γαλλική γλώσσα με τον τίτλο «Ο Ελληνοισμός της Μικράς Ασίας και η Νέα Τουρκία», στο οποίο περιέγραψε με κάθε λεπτομέρεια τους διωγμούς των Νεοτούρκων κατά του ελληνικού στοιχείου της Ιωνίας. Έγραψε επίσης και δεύτερο βιβλίο στη γαλλική γλώσσα: «Οι διωγμοί των χριστιανών». Το βιβλίο αυτό ήταν αυθεντική έκθεση με στατιστικούς πίνακες των τελευταίων διωγμών.

Με τη λήξη του Α' παγκοσμίου πολέμου το 1918 και

την υπογραφή της ανακωχής, ο Χρυσόστομος επανήλθε πανηγυρικά στη Σμύρνη. Στις 2 Μαΐου 1919 υποδέχτηκε με δάκρυα χαράς στα μάτια τα ελληνικά στρατεύματα που αποβιβάστηκαν στη Σμύρνη, ενώ ο λαός παραληρούσε από ενθουσιασμό.

Σ' όλο το διάστημα της κατοχής της Σμύρνης από τον ελληνικό στρατό, εξακολούθησε το κοινωφελές και εθνικό του έργο, για την απελευθέρωση του μικρασιατικού ελληνοισμού.

Όταν στις 13 Αυγούστου 1922 άρχισε η Κεμαλική επίθεση και η γρήγορη κατάρρευση του μετώπου — ένα από τα δραματικότερα γεγονότα για τη χριστιανική Ανατολή, μετά το πέσιμο της Πόλης — και οι πρόσφυγες συγκεντρώθηκαν κατά χιλιάδες στη Σμύρνη, ο Χρυσόστομος οργάνωσε την περιθάλψη τους και πρωτοστάτησε στη σύσταση της «Επιτροπής Παμμικρασιατικής Άμυνας».

Μετά την αναχώρηση των ελληνικών αρχών από τη Σμύρνη, ο Χρυσόστομος αρνήθηκε να ακολουθήσει τον Καθολικό αρχιεπίσκοπο της πόλεως, ο οποίος τον παρακαλούσε να επιβιβαστεί σε ξένο πλοίο.

Το πρωί της 27 Αυγούστου ημέρα Σάββατο, κατάγλωμος από τη νηστεία και την απνία, μπαίνει στον ιερό ναό, για να προσευχηθεί. Ο ναός είναι ασφυκτικά γεμάτος από πλήθος κόσμου, που ζήτησε προστασία εκεί. Ο μητροπολίτης εμφανίζεται από την Ωραία Πύλη με στερεό το γόνατο, φωτεινό το μέτωπο και τα μάτια του ν' αστράφτουν. Γονάτισε σαν μαρτυρικός στο Ιερό Βήμα μπροστά στον Εσταυρωμένο και τώρα με το ρίγος της θείας προσευχής σηκώθηκε ως άγιος. «Η Θεία Πρόνοια — λέει προς τους εκκλησιαζόμενους — δοκιμάζει την πίστη μας, το θάρρος μας και την υπομονή μας την ώρα αυτή. Αλλ' ο Θεός δεν εγκαταλείπει τους χριστιανούς. Στις τρικυμίες φαίνεται ο καλός ναυτι-

(Συνέχεια στην 4η σελίδα)

Π. ΚΑΡΡΑΣ — Γ. ΓΚΟΥΝΕΛΑΣ

ΝΕΟΚΛΑΣΣΙΚΑ ΕΠΙΠΛΑ

ΜΑΡΑΣΛΗ 57 & ΝΕΜΕΑΣ — ΤΗΛ. 308.764
ΧΑΡΙΛΑΟΥ — Θ Ε Σ Σ Α Λ Ο Ν Ι Κ Η

● ΟΙΚΙΑΚΕΣ ΗΛΕΚΤΡΙΚΕΣ ΣΥΣΚΕΥΕΣ
● ΕΓΧΡΩΜΕΣ ΤΗΛΕΟΡΑΣΕΙΣ - ΦΩΤΙΣΤΙΚΑ
ΑΔΕΛΦΟΙ ΚΟΚΚΑΛΑ Ο.Ε.

Υψηλάντου 47 (Νέα Ελβετία) - Τηλ. 316.311
Θ ε σ σ α λ ο ν ί κ η

ΕΠΙΠΛΟΗΛΕΚΤΡΙΚΗ

● Σαλόνια
● Έγχρωμες τηλεοράσεις
● Μοτοποδήλατα
● Στερεοφωνικά συγκροτήματα

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΕΩΡ. ΠΗΓΗΤΣΑΚΗΣ

Τ Η Λ Ε Φ Ω Ν Α :

Νέα Τρίγλια: 0373 / 51.260 & 51.660
Νέα Πλάγια: 0373 / 31.209 & 31.210

● Ελαστικά — Βουλκανιζατέρ
● Ηλεκτρονική Ζυγοστάθμιση

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΡΑΠΑΝΤΑΖΗΣ

ΙΑΣΟΝΙΔΟΥ 16 — ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Τηλέφωνα:

Καταστήματος 211.720 — Οικίας 212.010

ΑΣΒΕΣΤΟΠΟΙΙ'Α
«Ο ΚΡΙΝΟΣ»

ΕΜΜΑΝ. ΜΑΣΤΡΑΛΕΞΗΣ & ΣΙΑ Ο.Ε.
ΝΕΑ ΤΡΙΓΛΙΑ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΑ ΥΛΙΚΑ — ΧΩΜΑΤΟΥΡΓΙΚΑ

ΤΗΛ. 0373)31.595 — 51.373

Γραφείο Γενικού Τουρισμού
«ΧΑΛΚΙΔΙΚΗ ΤΟΥΡΣ»

Τουρισμός — Διαβατήρια — Πούλμαν — Εισιτήρια
ΕΚΔΡΟΜΕΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΑΡΑΠΟΓΛΟΥ

ΝΕΑ ΜΟΥΔΑΝΙΑ

ΤΗΛ. (0373) 21.062 & 21.679

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

● ΣΤΗ ΝΕΑ ΤΡΙΓΛΙΑ

— Οι κ.κ. Βασίλειος και Σμύρα Καπάνδρα βάπτισαν το αγοράκι τους και το ονόμασαν Απόστολο. Νονά η κ. Κανέλα Καραγιάννη.

— Οι κ.κ. Δημήτριος και Μαγδαληνή Πηρωτή βάπτισαν το κοριτσάκι τους και το ονόμασαν Παρασκευή. Νονά η δεσποινίς Ζαφειρούλα Γιλδίη.

— Οι κ.κ. Κωνσταντίνος και Μαρία Μαρίνου βάπτισαν το αγοράκι τους και το ονόμασαν Κυριαζή. Νονά η κ. Βικτωρία Παπαθεοφίλου.

— Οι κ.κ. Λεωνίδας και Μαρία Γιαννακούρα βάπτισαν το κοριτσάκι τους και το ονόμασαν Ιωάννα. Νονά η δεσποινίς Φωτεινή Τσεπέλη.

— Οι κ.κ. Θεοδοσίος και Μαρία Δελημανώλη βάπτισαν το κοριτσάκι τους και το ονόμασαν Ιωάννα. Νονός ο κ. Αλέξανδρος Πίτσος.

— Οι κ.κ. Κωνσταντίνος και Μαρία Κουρατζίνου βάπτισαν το αγοράκι τους και το ονόμασαν Χρίστο. Νονά η κ. Αικατερίνη Τζαφέρου.

— Οι κ.κ. Γρηγόριος και Καλλιόπη Βούλγαρη βάπτισαν το κοριτσάκι τους και το ονόμασαν Γεωργία. Νονός ο κ. Αντώνιος Καλλιωντζής.

— Οι κ.κ. Κωνσταντίνος και Κυριακούλα Γκαρπούζη βάπτισαν το κοριτσάκι τους και το ονόμασαν Ευανθία. Νονά η κ. Χρυσούλα Καζάκη.

— Οι κ.κ. Ελευθέριος και Αναστασία Μωραϊτοπούλου βάπτισαν το κοριτσάκι τους και το ονόμασαν Ελένη. Νονός ο κ. Βαρσάμης Παπαγεωργίου.

— Οι κ.κ. Θεοφάνης και Ζωή Μπούκογλου βάπτισαν το αγοράκι τους και το ονόμασαν Μιχαήλ. Νονός ο κ. Παντελεήμων Πέτρον.

— Οι κ.κ. Δημήτριος και Θεοπούλα Τσιφλική βάπτισαν το αγοράκι τους και το ονόμασαν Ανδρέα. Νονά η κ. Παρασκευή Νουκάρη.

— Οι κ.κ. Φώτιος και Ευδοξία Πιστικίδη βάπτισαν το αγοράκι τους και το ονόμασαν Βασίλειο. Νονά η κ. Σταυρούλα Λιάκου.

— Οι κ.κ. Ευστράτιος και Δόμνα Ανεσιτίδη βάπτισαν το αγοράκι τους και το ονόμασαν Νικόλαο. Νονά η δεσποινίς Χρυσούλα Παπαγεωργίου.

— Οι κ.κ. Χρίστος και Ανδρομάχη Καραγιαννάκη βάπτισαν το αγοράκι τους και

το ονόμασαν Δημήτριο. Νονά η δεσποινίς Γεωργία Κυριακέλη.

● ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

— Ο κ. και η κ. Γεωργίου Καμινή βάπτισαν το κοριτσάκι τους στην ιερά μονή Αγίας Αναστασίας και το ονόμασαν Σταυρούλα. Νονά η κ. Αναστασία Παύλου - Παπαγεωργίου.

● ΣΤΗ ΡΑΦΗΝΑ

— Ο Φραντζέσκος και η Δήμητρα Χαχόλου βάπτισαν το κοριτσάκι τους και το ονόμασαν Ελευθερία. Νονά η κ. Ευδοκία Βασιλά.

— Ο Ελευθέριος και η Δήμητρα Δεμερούτη βάπτισαν το κοριτσάκι τους και το ονόμασαν Νυφωδώρα. Νονά η κ. Αθηνά Μπερτόλη.

— Ο Ιωάννης και η Αναστασία Χατζηθαλασίου βάπτισαν το αγοράκι τους και το ονόμασαν Αθανάσιο. Νονός ο κ. Γεώργιος Κραουνάκης.

— Ο Νικόλαος και η Λίντα Παταπουδάκη βάπτισαν το κοριτσάκι τους και το ονόμασαν Ελισάβετ. Νονός ο κ. Θωμάς Φυστικλής.

— Ο Ηλίας Ραφτόπουλος και η Μίνα Καραγιάννη βάπτισαν το κοριτσάκι τους και το ονόμασαν Μαρία. Νονός ο κ. Αργύρης Κουσουρής.

— Ο Ευάγγελος και η Όλγα Κόκοι βάπτισαν το κοριτσάκι τους και το ονόμασαν Φλώρα. Νονός ο κ. Αθανάσιος Ρενιέρης.

— Ο Διονύσιος και η Ευαγγελία Κουρουπού βάπτισαν το αγοράκι τους και το ονόμασαν Σπυρίδωνα. Νονά η κ. Ευαγγελία Πέττα.

— Ο Γεώργιος και η Σοφία Καλαντζή βάπτισαν το αγοράκι τους και το ονόμασαν Άγγελο. Νονά η κ. Βάσω Σκλια.

— Ο Σπύρος και η Νυφωδώρα Καρυστινού βάπτισαν το αγοράκι τους και το ονόμασαν Σπυρίδωνα. Νονά η κ. Ιφιγένεια Ξηγάρα.

— Ο Ιωάννης και η Ευφημία Σουλταντώνη βάπτισαν το αγοράκι τους και το ονόμασαν Ιωάννη. Νονός ο κ. Ελένη Κυριάκου και Στέλλα Σουλταντώνη.

— Ο Νικόλαος και η Ευαγγελία Φουρνιωτάκη βάπτισαν το αγοράκι τους και το ονόμασαν Ιωάννη. Νονοί ο κ. Κυριάκος και η κ. Ιωάννα Σπύρου.

— Ο Μαρίνος και η Γε-

ωργία Πιστικού βάπτισαν το κοριτσάκι τους και το ονόμασαν Βικτωρία. Νονός ο Γεώργιος Σκούφος.

● ΣΤΗ ΔΥΤΙΚΗ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

— Ο Αθανάσιος Ηρακλή Δουμάνης και η σύζυγός του Χριστίνα απέκτησαν κοριτσάκι. Ο Σύλλογος Τριγλιανών τους εύχεται να τους ζήσει.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

● ΣΤΗ ΝΕΑ ΤΡΙΓΛΙΑ

— Η δ. Κουτσούδη Ελένη και ο κ. Μαυρίδης Αλέξανδρος.

— Η δ. Μπασλή Χριστίνα και ο κ. Φαρδής Δημήτρης.

— Η δ. Πιστικίδη Φωτεινή και ο κ. Κοκάλας Χ. Απόστολος.

— Η δ. Τασούλα Ι. Μουμουλίου και ο κ. Μιχαηλίδης Κωνσταντίνος.

— Η δ. Αναγνωστίδου Μαρία και ο κ. Κυριώτης Γεώργιος.

— Η δ. Σοφία Κωνσταντίνου Μισοκίλη και ο κ. Αϊβατζίδης Αβραάμ.

ΓΑΜΟΙ

● ΣΤΗ ΝΕΑ ΤΡΙΓΛΙΑ

— Η Παρασκευή Γιάνγλου και ο Παρασκευάς Καραογλάνης. Κουμπάρος ο κ. Ελιόγλης Νικόλαος.

— Η Ελένη Σολομιδίου και ο Σάκης Καραμητρούδης.

— Η Πετράκη Ευγενία και ο Σωτηριάδης Ιωάννης.

— Ο Παναγιώτης Αποστόλου Παρασκευάς και η Αικατερίνη Εμμανουήλ Γαρίτσι. Κουμπάρα η κ. Μάλαμα Κοντολέοντος.

— Ο κ. Δημήτριος Ιωάννου Μπολέτης και η Άννα Ιωάννου Μόσχου. Κουμπάρα η κ. Άννα Μπαμπαρόζη.

— Ο Διαμαντάκης Στέλιος και η Ελίνα Χριστοπούλου.

● ΣΤΗ ΡΑΦΗΝΑ

— Ο Σταύρος Β. Παλπατζής και η Αθανασία Α. Σεφέκου. Κουμπάρος ο κ. Αθανάσιος Παπαθανασίου.

— Ο Διονύσιος Μανούσης και η Μέλω Η. Δημοσιανίδη. Κουμπάρα η κ. Μαρία Παλιοθόδωρου.

— Ο Ιωάννης Μ. Παπόγλου και η κ. Ειρήνη Ν. Χρυσόγελου.

● ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

— Η Άρτεμις Σταύρου Μαθιά και ο Ετεοκλής Πολιτόπουλος παντρεύτηκαν στον ιερό ναό Αγίου Νικολάου Γλυφάδας.

● ΣΤΗ ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ

— Η Άσπα Ζέρβα, το γένος Λουκίας Πετράκογλου, και ο Νικόλαος Άραβας.

ΘΑΝΑΤΟΙ

● ΣΤΗ ΝΕΑ ΤΡΙΓΛΙΑ

— Η Μαγδαληνή Μπατζέ, 46 ετών.

— Ο Γεώργιος Μπαράτζος, 100 ετών.

— Η Δέσποινα Λίβανου, 83 ετών.

(Συνέχεια στην 5η σελίδα)

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου των Απανταχού Τριγλιανών Θεσσαλονίκης μετά των Συμβούλων των Παραρτημάτων της Νέας Τρίγλιας και της Ραφήνας, του προέδρου της κοινότητας Νέας Τρίγλιας και του Συμβουλίου του Πολιτιστικού Συλλόγου Νέας Τρίγλιας, ευχαριστούν θερμότατα τους παρακάτω συμπατριώτες και συμπατριώτισσες και τους φίλους τους για τη χρηματική προσφορά προς το Σύλλογο των Απανταχού Τριγλιανών - στα «Τριγλιανά Νέα» - στο κοινοτικό ιατρείο και την φιλαρμονική μουσική Νέας Τρίγλιας ως και στον Πολιτιστικό Σύλλογο Νέας Τρίγλιας.

■ Ο Σύλλογος των Απανταχού Τριγλιανών και το Παράρτημα Νέας Τρίγλιας ευχαριστούν:

— Τις κυρίες του Διοικητικού Συμβουλίου και όλες τις Τριγλιανές κυρίες του Συλλόγου, που συμπαραστάθηκαν ακούραστα στις εργασίες οργάνωσης του Λαογραφικού Μουσείου και του μνημοσύνου του μητροπολίτη Σμύρνης Χρυσόστομου και της δεξίωσης που ακολούθησε.

— Τις κ. Ευγενία Νικολαΐδου - Μαμελετζή που έκανε τα κόλμια του μνημοσύνου και Δέσποινα Μήτσου και Τασούλα Σαντζιλίη που έκαναν τις ντιμπλες.

— Τον Πρόεδρο και το Κοινοτικό Συμβούλιο για προσφορά 30.000 δρχ. για τις εκδηλώσεις.

— Τον κ. Διονύση Καραγιάννη για την προσφορά του 10 κιλών κουραμπιέδων.

— Τον κ. Χρυσό Δημ. Βαμβακά για την προσφορά του 5 κιλών κουραμπιέδων.

— Τον γιατρό μας Βαρσάμη Παπαγεωργίου για την προσφορά μιας διτρίνας που φιλοξένησε στο Μουσείο τα ιατρικά εργαλεία του κ. Τσίτερ.

— Τον κ. Πέτρο Παπαλάγκα για την εγκατάσταση της μικροφωνικής.

— Το Δημοτικό Σχολείο Ν. Τρίγλιας για προσφορά 5 θρανίων για το Μουσείο.

— Τον κ. Αναστάσιο Καραογλάνη για διάφορες κεννίξες, προσφορά στο Μουσείο.

— Την κ. Χριστίνα Πέγιου για μια γλάστρα, δώρο στο Μουσείο.

— Τους κ.κ. Ιωάννη και Έλεν Πάπας, Τζωρτζία Σαβάνα για χρηματική προσφορά 5.000 δρχ. στο Σύλλογο.

— Τον κ. Κωνσταντίνο Σάπαρη για χρηματική προσφορά 20.000 δρχ. στο Σύλλογο.

— Τον κ. Θανάση Πιστικίδη για χρηματική προσφορά 2.000 στο Σύλλογο.

— Τον κ. Μαθιά για χρηματική προσφορά 5.000 δρχ. στο Σύλλογο.

— Την κ. Τσεμετζή Μαρία για χρηματική προσφορά 10.000 δρχ. στο Σύλλογο στη μνήμη του συζύγου της.

— Τον κ. Ιωάννη Κοκκινίδη για χρηματική προσφορά 3.000 δρχ. στο Σύλλογο.

— Τους συμπατριώτες από την Αδελαΐδα της Αυστραλίας Χ. Λιλή, Ε. Ροδοπούλου, Ε. Μαλακίση, Κ. Καμπά, Π. Κούτρη, Α. Τζιτζιφύλλη, Ν. Μουλά, Α. Τρουπή, Ε. Παπαμετή, Θ. Καλλιωντζή για χρηματική προσφορά στο Σύλλογο.

■ Το Παράρτημα του Συλλόγου Απανταχού Τριγλιανών Ν. Τρίγλιας ευχαριστεί:

— Την κ. Μαρίνα Κοτσάστρατη για προσφορά 2.000 δρχ. στη μνήμη του πατέρα της.

— Την κ. Φανή Κ. Μήτσου για προσφορά 1.000 δρχ. στη μνήμη του πατέρα της Στυλιανού Γλαράκη.

— Τον κ. Γιώργο Καραγιάννη για προσφορά 2.000 δρχ.

— Τον κ. Στέφανο Σαράφη για προσφορά 5.000 δρχ.

— Τον κ. Αβραάμ Τσίνογλου για προσφορά 1.000 δρχ.

■ Ο Πρόεδρος της Κοινότητας Ν. Τρίγλιας και το Κοινοτικό Συμβούλιο ευχαριστούν θερμά τους παρακάτω συμπατριώτες για τη Φιλαρμονική:

— Τον κ. Ηρακλή Αθαν. Δουμάνη για προσφορά 20.000 δρχ. στη μνήμη του πεθερού του Μπράτσου Γεωργίου.

— Τον κ. Βασίλειο Βαμβακά για προσφορά 10.000 δρχ.

— Τον κ. Ιωακείμ Κράτη για προσφορά 10.000 δρχ.

— Τον κ. Ζαφείριο Στυλιανό για προσφορά 1.000 δρχ.

■ Για τους σκοπούς του Πνευματικού Κέντρου της Ενορίας Παναγίας Παντοβασίλισσας Ν. Τρίγλιας πρόσφεραν:

— Η κ. Μαρία Αλεξάνδρου - Καρρά, από την Αμερική, δρχ. 25.000.

— Ο κ. Εμμανουήλ Μαστραλέξης δρχ. 25.000 στη μνήμη της πεθεράς του Σοφίας Γεωργίου.

■ Σ' αυτούς, αλλά και σ' όλους τους ενορίτες που εργάστηκαν και πρόσφεραν ηθική και υλική βοήθεια για τη λειτουργία της αίθουσας δεξιώσεων του Πνευματικού Κέντρου, το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο ευχαριστεί θερμά και εύχεται ο Θεός να τους χαρίσει κάθε ευλογία.

■ Οι Τριγλιανοί ευχαριστούν

το Παράρτημα Ν. Τρίγλιας για την εγκατάσταση της στάσης του λεωφορείου προς Μουριά.

■ Το 1ο και 2ο Νηπιαγωγείο Ν. Τρίγλιας ευχαριστούν το Παράρτημα για τα 4 παγκάκια που χάρισε για τις ανάγκες του Νηπιαγωγείου.

■ Το Παράρτημα του Συλλόγου Απανταχού Τριγλιανών Ραφήνας ευχαριστεί:

— Τους αδελφούς Κωνσταντίνο και Αναστάσιο Γεωργίου Παράσχου για την ευγενική τους προσφορά 100.000 δρχ. στο Σύλλογο στη μνήμη της μητέρας τους Ελένης Γ. Παράσχου. Με την από 16.8.87 απόφασή του, το Δ.Σ. τους ονομάζει Μεγάλους Ευεργέτες του Συλλόγου.

— Τον κ. Γεώργιο Παράσχο για την προσφορά 5.000 δρχ. στη μνήμη της συζύγου του Ελένης.

— Την οικογένεια Βασιλείου Μισοκίλη για προσφορά 3.500 δρχ. αντί στεφανιού στη μνήμη του θείου τους Νικολάου Ρίγγου.

— Την οικογένεια Αναστασίου Γεωρ. Κούτρη για προσφορά 3.500 δρχ. αντί στεφανιού στη μνήμη του θείου τους Νικολάου Ρίγγου.

— Την οικογένεια Αναστασίου Γεωρ. Κούτρη για προσφορά 3.000 δρχ. αντί στεφανιού στη μνήμη των αδελφών της Χριστού και Νικολάου Ρίγγου.

— Το Μιχάλη Κωνσταντινίδη για προσφορά 2.000 δρχ.

■ Το 1ο Δημοτικό Σχολείο Ραφήνας ευχαριστεί θερμά το Παράρτημα του Συλλόγου Απανταχού Τριγλιανών Ραφήνας για την ευγένειά του να δωρίσει ένα ιταλικό αρμόνιο ΕΚΟ SJ-49 για την προαγωγή της μουσικής παιδείας των μαθητών μας.

Ευχαριστήρια

Ο Σύλλογος των Απανταχού Τριγλιανών ευχαριστεί ολόθερμα:

— την κ. ANNA ΚΑΛΠΑΚΗ - ΚΟΥΛΟΥΡΗ για την προσφορά 100.000 δρχ. για την αγορά γραφείων.

— τον κ. ΣΤΑΥΡΟ ΜΑΘΙΑ για την προσφορά 50.000 δρχ. για την αγορά γραφείων.

— τον κ. ΙΩΑΝΝΗ ΚΟΚΚΙΝΙΔΗ για την προσφορά 15.000 δρχ. για την αγορά γραφείων, στη μνήμη της Ελένης Παράσχου.

ΕΙΣΦΟΡΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΓΟΡΑ ΓΡΑΦΕΙΩΝ

Ο Σύλλογος δέχεται χρηματικές δωρεές για την αγορά του Γραφείου του, Κομνηνών 21.

Οι λόγοι που μας οδήγησαν στην απόφαση αυτή είναι η μεγάλη αύξηση του ενοικίου, καθώς και η ανάγκη απόκτησης μόνιμης στέγης.

Για το σκοπό αυτό πρόσφεραν οι:

— Μαθιάς Σταύρος 50.000 δρχ.
— Κουλούρη - Καλπάκη Άννα 100.000 δρχ.
— Κοκκινίδης Ιωάννης 15.000 δρχ.

Το Δ.Σ. τους ευχαριστεί ολόθερμα.

Ο ΧΟΡΟΣ ΜΑΣ

Όπως κάθε χρόνο έτσι κι εφέτος, ο Σύλλογος των Απανταχού Τριγλιανών οργανώνει τον αποκριάτικο χορό του. Θα γίνει και πάλι στο κέντρο «ΠΟΥΛΚΑΣ» της Θέρμης, την Παρασκευή 19 Φεβρουαρίου 1988, στις 9 μ.μ.

Προμηθευτείτε τις προσκλήσεις σας από τα γραφεία του Συλλόγου. Μεταφορά με πούλμαν από Ν. Τρίγλια και από Θεο)νίκη (Πλατ. Αγία Σοφίας) 8.30 μ.μ.

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΗΣ ΦΙΛΑΡΜΟΝΙΚΗΣ

Η Φιλαρμονική της Νέας Τρίγλιας οργανώνει το χορό της. Θα γίνει στο κέντρο «Μιλτιάδης», στο Διονυσίου, τη δεύτερη μέρα των Χριστουγέννων.

ΚΟΝΣΕΡΒΕΣ ΤΡΟΦΙΜΩΝ

Τι πρέπει να γνωρίζουμε για να προστατεύσουμε την υγεία μας

Σε αντίθεση με τις παλιές μεθόδους συντήρησης των τροφίμων όπως είναι το αλάτισμα, το κάπνισμα κ.ά., η κονσερβοποίηση του κρέατος, των ψαριών, των φρούτων κ.λπ. είναι μια νέα σχετικά μέθοδος διατήρησής τους.

Η παραγωγή κονσερβών αναπτύχθηκε σε μεγάλη κλίμακα στον αιώνα μας και κυρίως κατά τα τελευταία πενήντα χρόνια. Στις ημέρες μας η παγκόσμια παραγωγή των κάθε είδους κονσερβών ανέρχεται σε πολλά δισεκατομμύρια τεμάχια τον χρόνο.

Στο άρθρο μας αυτό θα αναφερθούμε, σε γενικές γραμμές, στις κονσερβές των τροφίμων, κυρίως των ζωικών, όπως είναι το κρέας, τα ψάρια, το γάλα κλπ., καθώς και στους κινδύνους για την υγεία του καταναλωτή από τις τυχόν αλλοιώσεις τους.

Τα περισσότερα κονσερβών κατασκευάζονται από κράμματα μετάλλων που έχουν σαν βάση κυρίως τον λευκοσίδηρο.

Οι κονσερβές εξεταζόμενες από άποψη μικροβίων διακρίνονται σε δυο κατηγορίες ανάλογα με το ύψος της θερμοκρασίας που υποβλήθηκαν κατά την παρασκευή τους στο εργοστάσιο. Στην πρώτη κατηγορία ανήκουν οι μικροκονσερβές (παστεριωμένες κονσερβές). Είναι αυτές που θερμάνθηκαν σε χαμηλότερες συγκριτικά θερμοκρασίες. Οι μικροκονσερβές δεν είναι στείρες αλλά περιέχουν διάφορα μικρόβια τα οποία όμως δεν είναι παθογόνα. Ο χρόνος διάθεσής τους στην κατανάλωση είναι μικρός και θα πρέπει να διατηρούνται στο ψυγείο. Ημικονσερβές γίνονται τα τρόφιμα που καταστρέφονται σε υψηλές θερμοκρασίες όπως είναι το χοιρινό κρέας, το γάλα, κ.ά. Στην δεύτερη κατηγορία ανήκουν οι κυρίως κονσερβές (αποστειρωμένες κονσερβές) στις οποίες κανονικά όλα τα μικρόβια, παθογόνα και μη παθογόνα, έχουν καταστραφεί. Το βοδινό κρέας,

τα ψάρια, τα λαχανικά κ.ά. είναι ανθεκτικά (δεν αλλοιώνονται) σε υψηλές θερμοκρασίες και χρησιμοποιούνται για την παρασκευή αυτού του είδους κονσερβών.

ΑΚΑΤΑΛΛΗΛΕΣ

Βασικές αιτίες μπορεί να είναι:

—Η διόγκωση (φούσκωμα). Είναι η πιο συνηθισμένη αλλοίωση των κονσερβών. Οφείλεται σε διάφορα αίτια. Τα διογκωμένα κουτιά για λόγους ασφαλείας δεν πρέπει να καταναλώνονται γιατί δε μπορούν να γνωρίζουμε, χωρίς ειδική εργαστηριακή εξέταση, εάν είναι σοβαρή ή όχι για την υγεία μας η αιτία της διόγκωσής τους.

—Η ύπαρξη οπών (τρύπες). Αυτές επιτρέπουν την είσοδο αέρα και μικροβίων μέσα στην κονσερβή. Το περιεχόμενο βγαίνει γύρω από τα χείλη και ρυπαίνεται (λερώνει) το κουτί. Αυτές οι κονσερβές είναι συνήθως διογκωμένες γιατί τα μικρόβια που μπαίνουν αποσυνθέτουν το τρόφιμο και πρέπει να απορρίπτονται.

—Η εξωτερική διάβρωση ή οξειδωση (σκουριάσμα του μετάλλου). Η αλλοίωση αυτή έχει ιδιαίτερη σημασία και είναι δυνατόν να θρίσκει σε οποιοδήποτε σημείο της κονσερβής, μερικές μάλιστα φορές κάτω από την ετικέτα της και γι' αυτό δεν φαίνεται. Για λόγους ασφαλείας του καταναλωτή και στην περίπτωση αυτή η κονσερβή κρίνεται ακατάλληλη για κατανάλωση.

—Η ελαττωματική κατασκευή του κουτιού. Υπάρχουν κουτιά που φέρουν συμπίεσεις ή εξοχές στα σημεία ένωσης του (ραφές) ή κακώσεις από αιχμηρά σώματα. Επειδή οι κονσερβές αυτές μπορεί να είναι επικίνδυνες γι' αυτό θα πρέπει να απορρίπτονται.

—Οι αλλοιώσεις του περιεχομένου της κονσερβής. Ο-

ταν μετά το άνοιγμα μιάς κονσερβής κρέατος διαπιστώνεται ότι η ζελατίνη είναι υγροποιημένη ή θολή και οι οργανοληπτικοί χαρακτήρες της (μυρωδιά, χρώμα, γεύση) δεν είναι οι κανονικοί του είδους του κρέατος από το οποίο παρασκευάστηκε τότε θα πρέπει να μην καταναλώνεται.

ΠΟΣΟ ΧΡΟΝΟ ΔΙΑΤΗΡΟΥΝΤΑΙ;

Μια καλή κονσερβή κρέατος διατηρείται τουλάχιστον για δύο χρόνια. Καλόν είναι οι κονσερβές να συντηρούνται σε ψυχρό και ξηρό περιβάλλον γιατί η υψηλή θερμοκρασία διευκολύνει τις χημικές αντιδράσεις και καταστρέφει τις βιταμίνες τους. Η διάρκεια συντήρησής μιάς κονσερβής εξαρτάται από το είδος του κρέατος από το οποίο παρασκευάστηκε. Το βοδινό κρέας π.χ. είναι πιο ανθεκτικό.

Αντίθετα το μπέικον, που είναι χοιρινό κρέας με λίπος, συντηρείται λιγότερο, για μερικούς μόνο μήνες. Παλιές κονσερβές αποκτούν συχνά δυσάρεστη οσμή και γεύση λόγω διάσπασης του λίπους (τάγγιση). Οι σαρδέλλες μέσα σε λάδι συντηρούνται μέχρι 4 χρόνια όταν τα κουτιά είναι καλά κλειστά. Μετά όμως το άνοιγμά τους τα ψάρια που δεν καλύπτονται από λάδι γρήγορα ταγγίζουν, γίνονται μαλακά, παίρνουν ροζ-καστανό χρώμα, έχουν δυσάρεστη οσμή και γεύση. Αυτά δεν πρέπει να καταναλώνονται. Επίσης ορισμένες φορές οι κονσερβές του τόνου αλλάζουν το χρώμα τους. Η σάρκα του ψαριού από λευκή-ροδαλή γίνεται πράσινη. Έχει δυσάρεστη οσμή και πρέπει να απορρίπτεται.

Η ΘΡΕΠΤΙΚΗ ΤΟΤΣ ΑΞΙΑ

Η θρεπτική αξία των κονσερβών γενικά είναι μικρότερη σε σύγκριση με τα ωπά τρόφιμα. Καταστρέφονται με την αποστείρωση ορισμένες βιταμίνες και άλλες θρεπτικές ουσίες. Παλαιότερα επικρατούσε η αντίληψη ότι οι κονσερβές ήταν επικίνδυνες για την διατροφή του ανθρώπου γιατί προκαλούσαν συχνά τροφολητηριώσεις και αλλοιώνονταν οι θρεπτικές τους ουσίες. Και σήμερα ακόμη πολλοί αποφεύγουν την κατανάλωσή τους. Η μόλυνση μιάς κονσερβής μπορεί να γίνει στο

στάδιο της παρασκευής της στο εργοστάσιο ή κατά την αποθήκευσή της (σκουριά, τρύπες κλπ.). Από τα μικρόβια το πιο επικίνδυνο είναι αυτό της αλλαντίασης. Όμως οι πρόοδοι στην κονσερβοποιία με την εφαρμογή της σύγχρονης τεχνολογίας (καλή αποστείρωση κλπ.) εξασφαλίζουν την καταστροφή του μικροβίου. Τα κρούσματα της αλλαντίασης συμβαίνουν σήμερα πιο συχνά σε τρόφιμα που κονσερβοποιούνται στα σπίτια από τις ίδιες τις νοικοκυρές παρά από τις βιομηχανίες κονσερβών. Στην χώρα μας τα μοναδικά κρούσματα αλλαντίασης σημειώθηκαν το 1967 στο νομό της Φλώρινας και οφείλονταν σε κονσερβές που είχαν παρασκευαστεί από τους ίδιους τους χωρικούς. Εκείνο που θα πρέπει να συμβουλευόμαστε για τις κονσερβές που παρασκευάζονται από τις νοικοκυρές στο σπίτι είναι το καλό θράσισμά τους πριν από την κατανάλωση για να καταστρέφονται οι τοξίνες που πιθανόν υπάρχουν σ' αυτές. Άλλα επικίνδυνα μικρόβια είναι οι σαλμονέλλες, οι στρεπτόκοκκοι και κυρίως οι σταφυλόκοκκοι που προκαλούν σήμερα τις περισσότερες τροφικές δηλητηριάσεις. Τα μικρόβια αυτά συναντιούνται παντού στην φύση και ο άνθρωπος θεωρείται ο κυρίως υπεύθυνος για την μόλυνση των τροφίμων (κακές συνθήκες υγιεινής κλπ.). Για λόγους ασφαλείας το περιεχόμενο μιας κονσερβής θα πρέπει να καταναλώνεται το συντομότερο δυνατό (μέσα σε μια μέρα). Επίσης μετά το άνοιγμά της να διατηρείται στο ψυγείο. Ένα θέμα που θα θέλαμε να τονίσουμε ιδιαίτερα είναι ότι όλες οι κονσερβές κρέατος περιέχουν, σαν συντηρητικά, κυρίως νιτρικά και νιτρώδη άλατα γι' αυτό δεν συνιστάται η κατανάλωσή τους από τα μικρά παιδιά.

Πριν τελειώσουμε την εργασία μας αυτή θα πρέπει να τονίσουμε ότι σήμερα χάρις στην πρόοδο της τεχνολογίας των τροφίμων οι δηλητηριάσεις από την κατανάλωση κονσερβών είναι σπανιότερες σε σύγκριση με τρόφιμα που συντηρήθηκαν με άλλες μεθόδους όπως ψημένα, καπνιστά, αλατισμένα κλπ. Όταν αυτές συμβαίνουν οφείλονται συνήθως σε μόλυνσή τους από αλλοιώσεις του κουτιού (σκουριάσμα, τρύπες κλπ.) ή σε κατανάλωση του περιεχομένου αρκετό χρόνο μετά το άνοιγμά του.

Η ΖΩΗ ΤΟΥ ΧΡ. ΣΜΥΡΝΗΣ

(Συνέχεια από την 2η σελίδα)
κός και στις δοκιμασίες ο καλός χριστιανός. Προσεύχεσθε και θα παρέλθει αυτό το πότηρι. Θα δούμε πάλι καλές μέρες και θα ευλογήσουμε το Θεό. Έχετε θάρρος, καθώς πρέπει στους καλούς χριστιανούς».

Το μεσημέρι ο μητροπολίτης μοιράζει σε όλους ψωμί, ελιές και ρύζι στα μικρά παιδιά. Στη συνέχεια από το ύψος της σκάλας του προαυλίου διαβάζει και ερμηνεύει στους συγκεντρωμένους πρόσφυγες ευαγγελικές περικοπές. Την ώρα εκείνη ανοίγει την εξώπορτα υπαστυνόμος με ένοπλο στρατιώτη. Ακολουθούν σιγνές σπαρακτικές, από τις γυναίκες και τα παιδιά και όλοι τους προαισθάνονται το τι πρόκειται να επακολουθήσει. Τον οδηγούν στο φρουραρχείο και τον ζητούν να υπογράψει προκήρυξη, η οποία καλούσε τους χριστιανούς να παραμείνουν ήσυχους και να παραδώσουν τα όπλα.

Το βράδυ της ίδιας μέρας οδηγήθηκε και πάλι στο στρατηγό Νουρεδδίν πασά, ο οποίος αφού τον χτύπησε τον παράδωσε στον εξαγριωμένο, ανυπόμονο και αλλαλάζοντα τουρκικό όχλο, που είχε συγκεντρωθεί κάτω από το διοικητήριο.

Το μαρτυρικό θάνατο αντιμετώπιζε ο μητροπολίτης Χρυσόστομος σ' όλη του τη ζωή. Το συναισθανόταν ότι μοιραία εκεί θα τον οδηγούσε η θαρραλέα του έκφραση και ο αχαλίνωτος πατριωτισμός του. Ήθελε να εξοικειωθεί με το αναμμένο σίδερο και το μαχαίρι του δημίου. Προετοιμαζόταν, για να μη φανερώσει τον ταπεινωτικό φόβο μπροστά στην απειλή του θανάτου. Να μην προδώσει, σαν άλλος Σωκράτης, τη βιοθεωρία του, το κήρυγμά του, μπροστά στο ένστικτο αυτοσυντήρησης της ζωής. Του έγινε πεποίθηση ότι ο μαρτυρικός θάνατος είναι η τελευταία υπηρεσία προς τα ιδεώδη της Πατρίδας. Ήθελε να γίνει ο κήρυκας της μεγάλης παράδοσης του ορθόδοξου κλήρου εξαγοράζοντας όλες τις αδυναμίες του με τον τραγικό χορό των μαρτύρων Ιεραρχών.

Με αυτή τη βαθιά χαραγμένη ψυχολογική διάθεση, ύψωσε το ηθικό του παράστημα μπροστά στον Τούρκο διοικητή. Ευθυτενής, παγερός, ολιγόλογος, τάραξε ψυχικά και απογοήτευσε το νικητή.

Έτσι η μόνη διέξοδος ήταν η παραπομπή του στη κρίση του όχλου. Ούτε η πράξη, ούτε η υπεροχή του ιεράρχη συγκράτησαν τα άγρια ένστικτα του φανατισμένου όχλου. Εκεί στο προαύλιο του διοικητηρίου θα εξελιχθεί η σιγή του μαρτυρικού θανάτου.

Βάλσαμο έχυναν στην ψυχή του οι λόγοι της τελευταίας προσευχής του Πολυκάρπου, του οποίου ακολουθούσε τώρα τα ματωμένα δάχτυλα. Θεία καρτερία στάλαζε στην ψυχή του ιεράρχη η υψηλή συναίσθηση ότι τελούσε τη στιγμή εκείνη την τελευταία λειτουργία, όπου το δικό του αίμα ήταν το «επέρ πολλών εκχυνόμενον...».

Και εφόσον τα χτυπήματα συνεχίζονταν πιο δυνατά και εξακολουθούσε το μαρτύριο, το σωματικό πόνο το αισθανόταν όλο και λιγότερο! Ο σπασμοί χάνονταν σιγά-σιγά και απλωνόταν όλο και πιο έντονα έκφραση θείας αγαλλιασής στην άγια μορφή του σεπτού ιεράρχη!

Το σώμα νικημένο, ελευθέρωσε νικήτρια του θανάτου την ψυχή...!

Και τώρα ο Νεκρός, ακρωτηριασμένος, παραμορφωμένος, άταφος και άκλαφτος, μακριά από το αγαπημένο του ποίμνιο, εξακολουθεί το ακόιμητο κήρυγμά του, από το ύψος του νέου Γολγοθά. Θα διδάσκει στο διηνεκές μέλλον ό,τι η ανθρώπινη ψυχή, όταν πάλλεται από το ελληνικό ιδεώδες και τη χριστιανική πίστη, μεταβάλλει τη φωτιά σε δροσιά και το μαρτυρικό θάνατο σε ευθανασία.

Μεγάλε μας και αλησμόνητε Ιεράρχη...! Όλοι οι συμπατριώτες σου Νεοτριγλιανοί, όλοι οι Έλληνες, στεκόμαστε με δέος ιερό μπροστά στο σεμνό μνημείο Σου, το οποίο αναγεύσαμε σε ένδειξη ελάχιστης τιμής και ευγνωμοσύνης για τη μεγάλη σου θυσία.

Ήρθαμε ευλαβείς προσκυνητές, για να πάρουμε διδάγματα και να αντλήσουμε δύναμη από το μεγαλείο της ιερής ψυχής Σου.

Ιερή αυτή η ώρα. Της Μνήμης η στιγμή. Της Μνήμης του Έθνους, που θέλει να ζήσει και, ακριβώς γι' αυτό, θυμάται. Που θέλει να εξακολουθήσει να μεγαλουργεί και γι' αυτό δε λησμονεί...!

Άγιε Δέσποτα, κοιμήσου τον ύπνο του δικαίου...! Η μνήμη Σου θα είναι αιώνια...!

ΦΙΛΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΕΣ

Στην προσπάθειά μας να αναβαθμίσουμε τα «ΤΡΙΓΛΙΑΝΑ ΝΕΑ», σας παρακαλούμε να στείλετε ιδέες, σκέψεις, προτάσεις και συνεργασίες για τον σκοπό αυτό.

ΑΡΔΕΥΣΕΙΣ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ

- ΑΡΔΕΤΤΙΚΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ
- ΜΕΛΕΤΕΣ ΓΙΑ ΔΕΝΤΡΑ - ΝΤΟΜΑΤΕΣ
- ΘΕΡΜΟΚΗΠΙΑ - ΑΜΠΕΛΙΑ - ΑΓΡΟΤΟΣ

N. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ

Νέα Μουδανιά Χαλκιδικής

Τηλέφωνα: 0373/ 22.439, 51.580 & 51.293

Σούπερ Μάρκετ «Ραφήνα»

ΑΝΤΩΝΙΟΥ Β. ΠΑΛΠΑΤΖΗ
Ραφήνα Αττικής — Τηλ. 0294) 26.177

ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΜΑΣ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
σας περιμένει και σας προσφέρει τα πάντα
που χρειάζεστε για το σπίτι σας
ΟΙ ΦΘΗΝΕΣ ΤΙΜΕΣ ΜΑΣ

και η αφθονία των προϊόντων μας
είμαστε βέβαιοι ότι θα σας πείσουν να γίνετε πελάτες μας
ΣΚΟΠΟΣ ΜΑΣ Η ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗ ΣΑΣ

ΟΠΤΙΚΑ ΣΑΡΡΗ

Β. Ηρακλείου 28α — Τηλ. 262.711

ΣΤΟΑ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΙΚΗΣ (έναντι «Μοδιάνο»)

ΤΑΞΙΔΙΑ — ΕΚΔΡΟΜΕΣ

ΓΡΑΦΕΙΟ ΓΕΝΙΚΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

«ΚΕΝΤΑΥΡΟΣ ΕΞΠΡΕΣ»

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Ν. ΓΑΡΙΒΑΛΔΗΣ

Κομνηνών 80 — Καλαμαριά

Τηλέφωνα:

Γραφείου: 412.432 & 411.274 — Οικίας 415.018

TELEX 412.910 — Θ Ε Σ Σ Α Λ Ο Ν Ι Κ Η

ΧΩΜΑΤΟΥΡΓΙΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ

◆ ΕΚΣΚΑΦΕΣ - ΕΚΒΡΑΧΙΣΜΟΙ

◆ ΧΩΜΑΤΑ ΓΙΑ ΚΗΠΟΥΣ

ΑΦΟΙ ΑΝ. ΠΑΝΤΑΖΗ

ΡΑΦΗΝΑ — ΤΗΛ. 0294) 28.370 & 22.008

ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΒΟΥΛΚΑΝΙΖΑΤΕΡ

● ΣΥΓΚΟΛΛΗΣΕΙΣ ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ ΕΛΑΣΤΙΚΩΝ ΤΡΟΧΟΦΟΡΩΝ

● ΕΜΠΟΡΙΑ ΕΛΑΣΤΙΚΩΝ ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΜΠΑΣ

Νέα Τρίγλια Χαλκιδικής

ΤΗΛ. (0373) 51.234

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

(Συνέχεια από την 3η σελίδα)

● **ΣΤΗ ΡΑΦΗΝΑ**

- Η Μαρία Μώσαλος.
- Ο Λάζαρος Κ. Παράσχος.
- Η Ελένη Γ. Παράσχο.
- Η Ελένη Δρακούλη.
- Ο Χρήστος Δ. Ρίγγος.
- Ο Γεώργιος Κικκής.
- Η Σεβαστή Τρύπα.
- Ο Φώτιος Δημητριάδης.
- Η Μαρία Αναγνωστοπούλου.
- Ο Νικόλαος Ρίγγος.
- Ο Ευάγγελος Τψηλάντης.
- Ο Παναγιώτης Δικαϊάκος.
- Ο Χαράλαμπος Γρηγορίου.
- Ο Κωνσταντίνος Καμίνης.
- Ο Ιωάννης Ιορδάνου.

● **ΣΤΟ ΛΕΞΙΝΓΚΤΟΝ (ΗΠΑ)**

— Ο Τζαίμς Δημητρίου Έκκλις, 95 ετών, πέθανε πρόσφατα. Είχε γεννηθεί στην Τρίγλια ήταν μικρασιατικής καταγωγής. Γιος του Δημήτρη και της Μαρίας Τάκας Έκκλις. Ήταν μέλος της ορθόδοξης χριστιανικής εκκλησίας. Πήγε στην Αμερική το 1912, έγινε Αμερικανός πολίτης το 1926 και ήταν ιδιοκτήτης ρεστωράν στο Χάζαρντ από το 1927 ως το 1957. Ήταν δραστήριο μέλος της ομογενειακής οργάνωσης ΑΧΕ-ΠΑ. Έχει ένα γιο, τον Κρις Έκκλις και μια κόρη, τη Μαίρη Γουέραντς. Έχει επίσης δύο εγγόνια, την Ανν Γουέραντς και τον Έρνεστ Κ. Γουέραντς. Η κηδεία του έγινε σε νεκροταφείο Μπιούρι-αλ του Λέξινγκτον.

ΝΕΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ

- Η Κυριώτου Ελισάβετ του Γρηγορίου και της Αικατερίνης πήρε το πτυχίο του τμήματος Δημόσιας Διοίκησης της Παντείου Σχολής.
- Η Άρτεμις Σταύρου Μαθιά πήρε το πτυχίο της Γαλλικής Φιλολογίας του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

— Η Αλίκη Αλθανού, το γένος Γιαζητζόγλου πήρε το πτυχίο της Παιδαγωγικής Ακαδημίας Θεσσαλονίκης.

— Η Αθανασία Κοτζιάστρατη του Αθανασίου πήρε το πτυχίο εργοθεραπείας του Τ.Ε.Ι. Αθηνών.

ΕΠΙΤΥΧΟΝΤΕΣ ΣΤΑ Α.Ε.Ι.

● **ΑΠΟ ΤΗ ΝΕΑ ΤΡΙΓΛΙΑ**

- Ο Βασίλης Βαμβακιάς στη Γεωπονική Σχολή Θεσσαλονίκης.
- Η Ράνια Γλαράκη στη Σχολή Οικονομικών Επιστημών Θεσσαλονίκης.
- Η Στρατούλα Ζαφειρίου στο Τμήμα Μηχανολόγων Μηχανικών του Πολυτεχνείου Θεσσαλονίκης.
- Ο Σταύρος Καλάκης στο Τμήμα Μηχανολόγων Μηχανικών του Πολυτεχνείου Θεσσαλονίκης.
- Η Ελένη Καρασάββα στο ΤΕΦΑΑ (Γυμναστική Ακαδημία) Κομοτηνής.
- Η Μαρία Λουλούδη στην Αγγλική Φιλολογία Θεσσαλονίκης.
- Η Αλίκη Παρέση στην Ιατρική Ιωαννίνων.
- Ο Λευτέρης Παπαδόπουλος στο Φυσικό Ιωαννίνων.
- Η Μαρία Κώστογλου στη Σχολή Λογιστών του Τ.Ε.Ι. Καβάλας.
- Ο Μόσχος Αλέξης στο Τμήμα Δασολογίας του Τ.Ε.Ι. Δράμας.
- Η Αναστασία Πανέλα στη Σχολή Λογιστών του Τ.Ε.Ι. Θεσσαλονίκης.

● **ΑΠΟ ΤΗ ΡΑΦΗΝΑ**

- Η Μαρία Λιάπη, το γένος Τσακμακίδη στη Φιλοσοφική Αθήνας.
- Η Αλεξάνδρα Μιχάλη, το γένος Μεχτάρη, στη Σχολή Καλών Τεχνών Αθήνας.
- Ο Τ. Καπράλος στο Χημικό Θεσσαλονίκης.
- Η Μαίρη Ν. Χατζηγεωργίου στη Νομική Κομοτηνής.
- Η Μαρία Θ. Μπαρμπή στη Σχολή Οδοντοτεχνιτών του Τ.Ε.Ι. Αθηνών.

Η ΜΕΡΑ ΤΗΣ ΔΑΣΟΠΟΝΙΑΣ

(Συνέχεια απ' το προηγούμενο)

Στη χώρα μας η καταστροφή των δασών άρχισε κι εδώ πολύ νωρίς, εντάθηκε κατά τη διάρκεια της Τουρκοκρατίας, κατά την οποία σημαντικό μέρος του πληθυσμού μετακινήθηκε για λόγους ασφαλείας προς τα ορεινά και συνεχίστηκε μετά την απελευθέρωση μέχρι και σήμερα με γοργό ρυθμό. Υπολογίζεται ότι από την απελευθέρωση μέχρι τις μέρες μας, καταστράφηκαν γύρω στα 25 εκατομ. στρέμματα άλλοτε παραγωγικών δασών.

Έτσι ακαθοδήγητος και απληροφόρητος ο λαός μας εργάστηκε ασυνείδητα και ανεμπόδιστα στην καταστροφή των δασών και την απογύμνωση των βουνών μας, για να φτάσει ο δείκτης των δασών μας από 50% (70 εκατ. στρέμματα περίπου) που τα βρήκε η αυγή της εθνικής ανεξαρτησίας στη σημερινή απελπιστική πτώση του 18% της εδαφικής επιφανείας.

Αν ρωτούσε κανείς τους ορειβίους χωρικούς μας για τη μεγάλη καταστροφή που κάνουν στο δάσος για μια δεκάρα δική τους απολαβή θα έπαιρνε την απόκριση: «Σώνεται ποτέ ο λόγος;» (εξαντλείται δηλ. ποτέ το δάσος;). Κάποτε όμως σώθηκε ο ελληνικός λόγος, έργο της αυστηρής συμμοχίας πελέκας, αρότρου, φωτιάς και γίδας και έφεξαν τα βουνά μας.

Τα ελάχιστα «φρύδια» που απόμειναν να χνουδίζουν ακόμα στις πλαγιές και στις

Ομιλία του ΒΑΣΣΑΜΗ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ
Ιατρού, στην Νέα Τρίγλια

ράχες, αυτά προσκαλούμαστε όλοι, σε ιερή σταυροφορία, να διαφυλάξουμε σαν τα μάτια μας.

Αξίζει εδώ να αναφερθούμε με λίγα λόγια στην τεράστια οικονομική και οικολογική σημασία που έχει το δάσος για τον άνθρωπο.

Πόσες και πόσες ανάγκες του καθημερινές δεν υπηρετούν ανέκαθεν τα δέντρα του λόγγου και των ρουμανιών. Όλα του τα ποιμενικά και αγροτικά σύνεργα και σκεύη, η ξυλεία για την καλύβα του, η αχυρώνα, ο αργαλειός, το λανάρι, ο νερόμυλος, το μαγνάνι, το γεφύρι, οι κρεβάτες των κληματαριών, οι φράχτες των χωραφιών, οι ηλιάστρες των καπνών, οι εγχώριες κυψέλες, οι φασουλόδεργες, ως την ποιμενική κλίτσα και τη φλογέρα, είναι προσφορά της σάρκας των δέντρων του δάσους.

Ύστερα η καύσιμη ύλη των δέντρων (τα φωτόξυλα) υπηρέτησαν διαρκώς τις καθημερινές ανάγκες του στο μαγειρέμα, στο φούρνο, στην πλύση, στη ζεστασιά του χειμώνα.

Η ιστορία του ξύλου, είναι και η ιστορία του ανθρώπινου πολιτισμού. Τα αρχαία πλοία έφεραν τους προγόνους μας στην Τροία, τους Αργοναύτες στη χώρα του Αιήτη. Τα «ξύλινα τείχη» των Αθηναίων έβαλαν νικηφόρο τέρμα στη μεγάλη σύγκρουση της Αρχαίας Ελλάδας με την Α-

σία. Με τα ίδια πλωτά ξύλινα μέσα ανακαλύφθηκε ο νέος κόσμος της Αμερικής και ο γαλάξιος δρόμος των Ινδιών. Για να γίνει στην εποχή μας η πρώτη ύλη ξύλου, η κυτταρίνη, από την οποία γίνεται το χαρτί, η θεμέλια βάση για την ευρύτατη ανάπτυξη και διάδοση του εντύπου, στην οποία στηρίζονται οι σύγχρονες εκπληκτικές πνευματικές κατακτήσεις του ανθρώπου, όλη η πρόοδος της Επιστήμης, των Τεχνών και των Γραμμάτων.

Ακόμα η Ελληνική χλωρίδα με τα δέντρα, τους θάμνους και τις πόες της, υπήρξε στο πέρασμα των αιώνων η μεγάλη ανεξάντλητη φαρμακαποθήκη. Κατάτησαν τόσο ταυτόσημες οι λέξεις φυτά και βότανα δηλ. θεραπευτικά φάρμακα, ώστε η ειδική βιολογική επιστήμη των φυτών, η φυτολογία να ονομασθεί βοτανική. Όσο και αν η σύγχρονη φαρμακευτική χημεία έκανε θεαματική πρόοδο στην ανακάλυψη και παρασκευή καινούργιων φαρμάκων, η φυτική ουσία, το βότανο, θα παραμένει πάντα η μεγάλη πανάκεια για την προάσπιση της υγείας και της ζωής του ανθρώπου. Αρκεί να θυμηθούμε το περίφημο μυκήλιο, τη μούχλα του Φλέμινγκ, η οποία άνοιξε διάπλατα το δρόμο στην ιστορία της ιατρικής για την ανακάλυψη των αντιβιοτικών. Σήμερα, ένας μεγάλος αριθμός φαρμάκων έχει σαν βάση παρασκευής τις φυτικές δρόγες ή τα φυτικά εκχυλίσματα (ατροπίνη, καρδιοτονωτικές γλυκοσίδες, αντιασθματικά φάρμακα, επουλωτικές αλοιφές κλπ.).

Αλλά δεν είναι μόνο οι υλικές προσφορές του δάσους που έχουν αξία για τον άνθρωπο. Είναι οι άλλες, οι ανεκτίμητες και αυτάθμητες παροχές και υπηρεσίες του, αυτές που μας χαρίζουν την υγεία, την ευκρασία του κλίματος, την αφθονία των νερών και των πηγών, το οξυγόνο, την προστασία των ορεινών και πεδινών εδαφών από τις διαβρώσεις και αποπλύσεις, από τη φοβερή μαστίγα των χειμάρρων και των πλημμυρών.

Θα παραμείνει, τέλος, το ελληνικό δάσος, με τις γοητευτικές ποικιλίες των χαρούμενων πράσινων πορτραίτων του, της καστανιάς, των πευκών, της οξυάς, της λεύκας, της δάφνης, του πλατάνου, της φλαμουριάς και των αμέτρητων άλλων δασικών δέντρων και θάμνων με τους άσπρους και λαμπρούς τόνους του πράσινου και τους έγχρωμους ιριδισμούς του, ένα θαύμα απερίγραπτης φυσικής ομορφιάς και μαγείας που καταθέτει και πλημμυρίζει τη διάθεση και την ψυχή μας από αγαλλίαση, μακαριότητα και ευτυχία.

Τα δέντρα και το δάσος στάθηκαν πάντοτε αστείρευτη πηγή εμπνεύσεων για όλα τα είδη των καλλιτεχνών, ζωθεοποίησης του ανθρώπινου εγώ, διέφθειραν και τις ιερότερες έννοιες, η ζωή του Θεού η αυτοκυριαρχημένη ονο-

παντωνίου) και τόσο άλλοι έχουν τραγουδήσει σ' όλους τους λυρικούς τόνους τη χάρη και την ομορφιά τους. Θα θυμηθούμε εδώ τις γνωστές φυσιολογικές γότες του τραγουδιστή «του Χωριού και της Στάνης» για τα δέντρα και τα βουνά μας:

Καλότρυχα μουρέ δέντρα που ζάτε
(χίλια χρόνια
που ανθίζετε κάθε άνοιξη και κά-
(θε καλοκαίρι,
Γεράματα δεν έχετε και χάρο δε
(φοβάστε.

Η υγιεινή επίδραση του δάσους παίρνει σήμερα τεράστιες διαστάσεις μέσα στον παγκόσμιο συναγερμό για τη διάσωση του φυσικού περιβάλλοντος που απειλείται από θανάσιμους κινδύνους. Γι' αυτό καθιερώθηκε τελευταία σαν εγερτήριο σάλπισμα και σήμα κινδύνου, ο πανηγυρικός εορτασμός της Παγκόσμιας Ημέρας του Δάσους και της Δασοπονίας.

Το CO2 που δεσμεύει ο πράσινος κόσμος των φυτών με τη θαυμαστή λειτουργία της αφομοίωσης, φτάνει στο ποσό του 6X10¹⁰ περίπου τόνους το χρόνο, ποσό δηλαδή πολύ μεγαλύτερο από αυτό που ξεχύνεται στην ατμόσφαιρα από την αναπνοή όλων των ανθρώπων και τις διάφορες άλλες καύσεις (εργοστάσιο, ζυμώσεις, σήψεις οργανικής ουσίας κλπ.).

Ξέροντας την αξία του δάσους για τον άνθρωπο και τη φύση γενικότερα, καθώς και την οικονομική του σημασία, καταλαβαίνουμε πόσο σπουδαία υπόθεση είναι για ένα έθνος η διαφύλαξη και η προάσπιση του δασικού του πλούτου.

Όλοι μας, μαθητές, δασκαλοι, πολίτες, έχουμε υπέροχο εθνικό χρέος να αποδοθούμε σε μιά διαρκή προσπάθεια διατήρησης και προστασίας του ελληνικού φυσικού περιβάλλοντος από τη μια μεριά και την αποκατάσταση από την άλλη όλων περιοχών έχουν υποστεί σοβαρή αλλοίωση και υποβάθμιση.

Εκεί όμως που χρειάζεται περισσότερο προσπάθεια, συντονισμός και συμπράσταση είναι στον τομέα της δημιουργίας δασικής και περιβαλλοντικής συνειδήσεως προς όλες τις κατατευθύνσεις.

Για να επιτευχθεί αυτό, πρέπει να γίνει μια πλατειά και πολύπλευρη ενημέρωση και εκπαίδευση τόσο της ελληνικής νεολαίας, όσο και των ωριμότερων Ελλήνων, έτσι που η προστασία της χλωρίδας και της πανίδας να ξεπεράσει την ανάγκη των αστυνομικών και απαγορευτικών διατάξεων και να ανέβει στο επίπεδο της συνειδητής προστασίας του περιβάλλοντος από τους ίδιους τους πολίτες.

Σ' αυτή τη βάση και σ' αυτό το πλαίσιο, προστατεύοντας το φυσικό περιβάλλον γενικότερα, πιστεύουμε ότι δίνουμε στο σύγχρονο Έλληνα την ευκαιρία να ζει σ' ένα καλύτερο ποιοτικά περιβάλλον και σε μια τα νεαρά Ελληνόπουλα αφήνουμε μια παρακαταθήκη φυσικής εθνικής κληρονομιάς.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΙ ΕΝΙΣΧΥΤΕΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΤΡΙΓΛΙΑΝΩΝ ΘΕΣ)ΝΙΚΗΣ

- Παπαδάκης Αρίστος
- Σαρρής Αθανάσιος
- Σαρρής Αλέξανδρος
- Ηλιάδης Γεώργιος
- Α)φοί Χατζηκωνσταντίνου
- Γρηγορίου Γρηγόρης
- Ασκέρης Πέτρος
- Έκκλις Ιωάννης
- Τσεμετζή Μαρία
- Κοκκινίδης Ιωάννης,

- Παπαδάκης Αρίστος
- Σαρρής Αθανάσιος
- Σαρρής Αλέξανδρος
- Ηλιάδης Γεώργιος
- Α)φοί Χατζηκωνσταντίνου
- Γρηγορίου Γρηγόρης
- Ασκέρης Πέτρος
- Έκκλις Ιωάννης
- Τσεμετζή Μαρία
- Κοκκινίδης Ιωάννης,

«...ΕΤΕΧΘΗ ΥΜΙΝ ΣΗΜΕΡΟΝ ΣΩΤΗΡ...»

Η Γέννηση του Χριστού συγκίνησε και θα συγκινεί πάντα την ανθρώπινη σκέψη, τη χριστιανική τέχνη, την πίστη και τη θεολογία της Εκκλησίας.

Δεν υπάρχει γεγονός μεγαλύτερο από την Ενανθρώπιση του Υιού και Λόγου του Θεού.

Δεν υπάρχει γεγονός μεγαλύτερης σημασίας για τη ζωή της ανθρωπότητας από το γεγονός της Σαρκαμμένης Αγάπης του Θεού, που «έκλινεν Ουρανό» τη αφάτου του κενώσεως.

Δεν υπάρχει, τέλος, μεγαλύτερο μυστήριο από τον άπειρο Θεό που σαρκούται.

«Ο ακώρητος παντί πως εχωρήθη εν σαρκί; Ο εν κόλπαις του Πατρός πως εν αγκάλας της μητρός;»

Η Σάρκωση του Λόγου κινεί σε δοξολογία Ουρανό και Γη κι εδώ θα ταίριαζε απόλυτα το:

«Σήμερον τα άνω τοις κάτω συνορτάζει και τα κάτω τοις άνω συνομιλεί...».

Με τη Σάρκωση του Λόγου καταργείται η αλογία της αμαρτίας, λογοποιείται ο φθαρτός λογικός άνθρωπος, δημιουργούνται πλέον οι προϋποθέσεις αποκατάστασης του «κατ' εικόνα» και ανοίγει ο δρόμος προς τη θέωση. Η κτίση «που συστενάζει και συνουδίνει άχρι του νυν», δέχεται με αγαλλίαση το αγγελικό μήνυμα της απελευθέρωσης. Υποδέχεται τον απελευθερωτή που ήρθε «νικών και ίνα νικήσει», για να κατακτήσει «κοινά τα πάντα». Λυτρώνται των δακρύων η Εύα και ο Αδάμ «βοή εξοφών ο δι' εμέ και κατ' εμέ γέγον, Άγιος ει, Κύριε».

Κοιμόντουσαν θαθεία «οι σοφοί και συνετοί» του αιώνα στην Αθήνα και τα Ιεροσόλυμα και μόνο «τα μωρά του κόσμου τούτου», οι ποιμένες της Βηθλέεμ, ζουν την έκσταση του θαύματος, γίνονται μάρτυρες της αγγελικής δοξολογίας, δέχονται το μήνυμα «ετέχθη υμίν σήμερον Σωτήρ». «Απέκρυψας ταύτα από σο-

φών και συνετών και αποκάλυψας αυτά νηπίοις».

Αυτοί γίνονται και οι πρώτοι προσκυνητές του Σαρκαθέντος Θεού, αυτοί και οι πρώτοι κήρυκες του θαύματος. Μέσα στο θαύτο ύπνο σώματος και ψυχής, μονάχα «οι αγραυλούντες και φυλάσσοντες φυλακάς της νυκτός» ποιμένες, ζουν εκστατικοί τη μοναδική νύχτα και από τότε συνεχίζει ο Θεός το έργο Του με «τα μωρά του κόσμου», τα οποία «εξελέξατο ίνα τους σορούς κατασχύνη» και από τότε, σ' όλους τους μετέπειτα αιώνες κηρύσσεται «Χριστός Εσταυρωμένος, Ιουδαίος μεν σκάνδαλον, Έλλησι δε μωρία, αυτοί δε κλητοί, Ιουδαίοι τε και Έλλησι, Χριστός Θεού δύναμις και Θεού σοφία».

Και στις μέρες μας η ίδια πορεία. «Σοφοί και συνετοί» του αιώνα, θεωρούν ανάξιο για το πνευματικό τους ανάστημα και για τη διαστημική εποχή μας να πιστεύουν και να μιλούν για τον Εσταυ-

ρωμένο Ναζωραίο.

Για κείνον που οι αιώνες τραγούδησαν, που φυλές ήμερες και άγριες στάθηκαν εκστατικές στο πέρασμά Του. Λατρύουν τον άνθρωπο, το μυαλό του, τα επιτεύγματά του και κηρύσσουν την απελευθέρωση από τη δουλεία του Θεού, τη χειραφέτηση από το ταμπό και δόγματα και αντικατέστησαν την πρώτη φράση του Συμβόλου της Πίστεως «Πιστεύω εις ένα Θεόν...» με τη φράση «Πιστεύω στον άνθρωπο».

Έγιναν οι πρωτοπόροι της αποστασίας, που αρνήθηκε το Λόγο και δέχθηκε την αλογία, της απεξενωμένης από το Χριστό ανθρώπινης λογικής. Ελάτρευσαν «τη κτίσει» και αρνήθηκαν «τον Κτίσαντα». Αρνήθηκαν τον «Ποιητήν Ουρανού και γης» και αγκάλιασαν την ειδωλολατρεία της θεοποίησης του ανθρώπινου εγώ, διέφθειραν και τις ιερότερες έννοιες, η ζωή του Θεού η αυτοκυριαρχημένη ονο-

(Συνέχεια στην 6η σελίδα)

Η επέτειος της Μικρασιατικής καταστροφής

Του κ. ΑΘΑΝ. ΠΙΣΤΙΚΙΔΗ

Για την θλιβερή επέτειο της Μικρασιατικής καταστροφής και σε πυκνό ακροατήριο, μίλησε στο φουαγιέ του ξενοδοχείου «ΕΛ Γκρέκο» στην Αθήνα, ο Θανάσης Πιστικίδης στις 19-10-87. Η ομιλία έγινε με πρωτοβουλία και ανάθεση της Πανελληνίου Ένωσης Λογοτεχνών και την ομιλία παρακολούθησαν πολλά μέλη της. Ο ομιλητής αναφέρθηκε στο δράμα της ιδιαίτερης πατρίδας μας, της Τρίγλιας της Βιθυνίας, αποτιμώντας φόρο τιμής στον σωτήρα και συμπατριώτη μας Φίλιππο Καβουνίδη, που με την πρωτοβουλία του έσωσε χιλιάδες ελληνικού πληθυσμού. Αναφέρθηκε στη θυσία του επίσης συμπατριώτη μας μητροπολίτη Σμύρνης, Εθνομάρτυρα Χρυ-

στις 15 του Σεπτεμβρίου του 1922, έπεφτε οριστικά η αυλαία μιας ολόκληρης και τραγικής γενεαλογίας, που με το αίμα του Εθνομάρτυρα μητροπολίτη Σμύρνης Χρυσοστόμου Καλαφάτη σφραγίζονταν μια μακρά ιστορία του ελληνισμού και του χριστιανισμού στη Μ. Ασία.

Ο αείμνηστος πνευματικός άνθρωπος και αγνός φιλέλληνας, ο Οκτάβιος Μερλιέ, ο ιδρυτής του Κέντρου Μικρασιατικών Σπουδών, προλογίζοντας στην έκθεσή του στον Α' τόμο της ΕΞΟΔΟΥ, γιατί ΕΞΟΔΟ ονομάζει τη Μικρασιατική καταστροφή, γράφει:

«Η απώλεια της Μικράς Ασίας σημαίνει το τέλος είκοσι τουλάχιστον αιώνων ιστορίας. Αν το έτος 1453 σήμανε το τέλος του Βυζαντίου, το έτος 1922 είναι πολύ πιο τραγικό γιατί έφερε το τέλος του Μικρασιατικού ελληνισμού και πολιτισμού».

Τυφλωμένες από το πάθος και μεθυσμένες από την απρόσμενη επιτυχία τους οι τούρκικες ορδές, δεν αρκέστηκαν μόνο στην εκδίωξη του ελληνικού στρατού από τα εδάφη εκείνα, που τα θεωρούσαν πια δικά τους. Σαν πεινασμένες ύαινες και λύκοι έπεσαν πάνω στον άμαχο πληθυσμό και τον αφάνισαν. Είναι φοβερά τα βασανιστήρια, οι αρπαγές, οι βιασμοί, τα γιαγιομύσματα που γίνονταν σε βάρος του ελληνικού πληθυσμού από τους άτακτους Τσέτες, από τους εκδικητικούς Τούρκους πολίτες, αλλά και από τον ίδιο τον τακτικό τούρκικο στρατό, όταν έμπαινε μέσα σε πόλεις και χωριά. Πολλές φορές στην προέλασή τους κατηφορίζοντας προς τις παραλίες, συναντούσαν ανθρώπινα κοπάδια από χωριά του εσωτερικού που κατέβαιναν προς τις παραλίες ζητώντας την σωτηρία τους. Και τότε γίνονταν το μεγάλο μακελίο, η μεγάλη σφαγή, οι ομαδικοί βιασμοί.

Το πέρασμα του τούρκικου στρατού μέσα από τα χωριά και τις κομποπόλεις αυτές ήταν ισοπεδωτικό, ήταν πραγματικός οδοστρωτήρας.

Οι Έλληνες, οι χριστιανοί

της Προύσας θα περνούσαν όλοι από τούρκικο μαχαίρι αν την τελευταία στιγμή δεν επενέβαιναν οι Γάλλοι που είχαν εκεί έδρα κάποιες μονάδες τους και με το πρόσχημα να προστατεύσουν τα τεμένη, πήραν την πόλη υπό την προστασία τους και κατόρθωσαν με αυτό το τέχνασμα να προσφέρουν προστασία στον χριστιανικό πληθυσμό.

ΟΙ ΤΡΙΓΛΙΑΝΟΙ ΣΩΖΟΝΤΑΙ

Η πατρίδα μου, η Τρίγλια της Βιθυνίας, στάθηκε μπορώ να πω από τις πιο τυχερές, από τις πιο ευνοηθείσες παραλιακές κομποπόλεις της Προποντιδούς. Και αυτό χάρις σ' ένα μεγάλο της τέκνο, σ' ένα μεγάλο ΑΝΘΡΩΠΟ που είχε την τύχη να γεννηθεί.

Ήταν ο εφοπλιστής Φίλιππος Καβουνίδης, γαμβρός επ' αδελφή του μητροπολίτη της Σμύρνης Χρυσοστόμου. Καταδικασμένος σε θάνατο από τούρκικο στρατοδικείο ζούσε στην Κωνσταντινούπολη, που ήταν τότε διεθνοποιημένη και από κει διεύθυνε τις επιχειρήσεις του. Την εποχή εκείνη είχε πέντε μεγάλα φορτηγά πλοία και δυο μικρά (ποστάλια), επιβατικά, που έκαναν δρομολόγια απ' όλα τα παραλιακά λιμάνια της Προποντιδούς προς την Κωνσταντινούπολη.

Όταν ήλθε στην Τρίγλια η είδηση ότι το μέτωπο έσπασε και ότι οι Τούρκοι κατεβαίνουν προς τα παράλια, η δημογεροντία μας φρόντισε και έστειλε αμέσως ένα γραμμάτιο στον Φίλιππο Καβουνίδη ζητώντας του να στείλει, ό,τι έχει από τα βαπόρια του για να σώσει τον πληθυσμό της Τρίγλιας.

Ο Καβουνίδης ανταποκρίθηκε αμέσως στην έκκληση αυτή των συμπατριωτών του. Διέδωσε τα δυο επιβατικά πλοία, ένα φορτηγό του που βρισκόταν στο λιμάνι της Πόλης και ένα ακόμη που βρισκόταν για επισκευή των μηχανών του και το ρυμολκίσει ναυλώνοντας ένα ρυμολκικό. Επίσης εναίωσε με δικά του χρήματα και δυο άλλα μεγάλα φορτηγά και αφού επιβιβάστηκε και αυτός σ' ένα από αυτά ήλθε στην Τρίγλια

σοστόμου, στις σφαγές και στο ολοκαύτωμα της Σμύρνης, στο ποτισμένο με ποταμούς Ελληνικού αίματος χώμα της Μικρασίας, στα σφάλματα της πολιτικής και στρατιωτικής ηγεσίας, στην προδοσία «συμμάχων» και «φίλων». Τόνισε ότι αυτό που και άλλοι έχουν πει, ότι αν το 1453 χάθηκε η Κωνσταντινούπολη και έσβησε το Βυζάντιο, το 1922 χάθηκε οριστικά το όνειρο, χάθηκε η Ελπίδα, χάθηκε η ίδια η Ελλάδα από την Μικρασία. Και η ομιλία έκλεισε με

για να επιβλέψει αυτοπροσώπως τη φρότωση και επιβίβαση Κόρδου και Αιγαίου.

Στο μεταξύ στην Τρίγλια είχαν αρχίσει να καταφθάνουν πληθυσμοί από τα χωριά της ενδοχώρας. Τα δυο επιβατηγά έκαναν επανειλημμένα δρομολόγια στα απέναντι παράλια της Ανατολικής Θράκης δηλαδή προς Ραιδεστό και Συλίβρια. Εκεί δεν υπήρχε μέτωπο.

Τα φορτηγά φόρτωσαν κόσμο και τον έβγαλαν έξω από το Τσανάκαλε (Δαρδανέλλια). Τους αποβίβασαν στην Τένεδο και στην Ίμβρο και έκαμαν και δεύτερα δρομολόγια. Ευτυχώς την πρώτη αυτή μέρα οι Τούρκοι δεν είχαν φανεί ακόμη.

Την δεύτερη μέρα επαναλήφθηκαν τα δρομολόγια και όταν το απόγευμα της δεύτερης αυτής μέρας εμφανίστηκαν οι πρώτες τούρκικες στρατιωτικές μονάδες και οι Τσέτες στην παραλία της Τρίγλιας, ελάχιστα απέμειναν αλλά σχεδόν κανένας Τριγλιανός. Ήταν από αυτούς που εξακολουθούσαν να έρχονται από τα χωριά του εσωτερικού.

Αξίζει νομίζω να σημειώσω ότι ενώ γίνονταν επιβιβάσεις στα πλοία, ο Καβουνίδης πήρε μερικούς άνδρες χωριανούς και μερικούς από τα πληρώματα, επήγε στις εκκλησίες του χωριού και πήρε ό,τι πολυτιμότερο υπήρχε σε εικόνες, σκεύη, άμφια, ό,τι πολύτιμο και ιερό νόμισε ως και την φιλαρμονική του χωριού, που αποτελούνταν από πενήντα πνευστά όργανα και που ήταν δωρεά και προσφορά δική του.

Δεν είναι καθόλου μεγάλο το νούμερο που αναφέρεται σ' αυτήν την επιχείρηση σωτηρίας. Από οκτώ ως δέκα χιλιάδες ψυχές υπολογίζονται αυτοί που σώθηκαν, χάρι στην επέμβαση του Καβουνίδη.

Σε λίγο έμπαιναν οι Τσέτες πρώτοι και έκαψαν την Τρίγλια.

Η ΑΤΛΑΙΑ

Το αποκορύφωμα όμως της τραγωδίας της φωτιάς και της σφαγής στο μικρασιατικό δράμα, ήταν αναμφισβήτητα το ολοκαύτωμα της Σμύρνης, που η αυλαία του έπεσε με το λιτωτάρισμα από τον τουρκικό όχλο του αείμνηστου μητροπολίτη της και τέκνο της ιδιαίτερης πατρίδας μας Χρυσοστόμου Σμύρνης.

Στη λυσσαμένη μαγιά του τούρκικου όχλου, παρέδωσε ο αιμοβόρος Νουρεντίν πασάς τον δεσπότη για να ξεκαθα-

ρίσει μαζί τον παλιούς προσωπικούς του λογαριασμούς.

Ο Αμερικανός πρόξενος στη Σμύρνη Τζώτζι Χόρτον που παρακολούθησε εκείνες τις μέρες όλο το δράμα του ολοκαυτώματος της δύσμοιρης Σμύρνης και των κατοίκων της, γράφει στα απομνημονεύματά του στο βιβλίο «ΤΟ THE BLITE OF ASIA» (η καταστροφή της Ασίας):

«Σ' ολόκληρη την ανθρώπινη ιστορία δεν ξέρω άλλο παρόμοιο περιστατικό. Μια από τις πιο ζωντανές εντυπώσεις που πήρα μαζί μου φεύγοντας από την Σμύρνη, ήταν το συναίσθημα της κατασχόνης που ανήκα στο ανθρώπινο γένος».

ΚΕΡΑΗ ΚΑΙ ΖΗΜΙΕΣ

Για την απώλεια της Μικράς Ασίας για την ανεπαλήθητη αυτή ήττα και καταστροφή, υπάρχουν τεράστια πολιτικά και στρατιωτικά λάθη και σφάλματα, αλλά και μεγάλη, πολλή μεγάλη προδοσία από φίλους και συμμάχους. Εδώ όμως δεν είναι ούτε ο τόπος ούτε ο χώρος κατάλληλος για τέτοιες αναλύσεις και συζητήσεις.

Αν η άφιξη π.χ. εδώ στην Ελλάδα, αυτού του ενός εκατομμυρίου οκτακοσίων χιλιάδων προσφύγων και ανταλλάξιμων, ωφέλησε ή έβλαψε εδώ την μητροπολιτική ας την πούμε Ελλάδα.

Εγώ, με την προσφυγική μου ιδιότητα, που παρακολούθησα και παρακολουθώ την πορεία των ανθρώπων αυτών, πιστεύω, και ίσως ορισμένοι να διαφωνήσουν μαζί μου, ότι η μητροπολιτική Ελλάδα όχι μόνο δεν ζημιώθηκε από την άφιξη τόσο μεγάλου αριθμού πληθυσμού που εγκαταστάθηκε εδώ, αντιθέτως οφελήθηκε τεραστίως. Αλλά πως και αυτοί οι ίδιοι οι πρόσφυγες εν κατακλείδι, ωφελήθηκαν. Το γιατί και πως; Θα το πούμε πιο κάτω.

Το μέγεθος των ζημιών βέβαια είναι απροσμέτρητο. Δεν χάθηκαν μόνο οι περιουσίες, δεν χάθηκαν μόνο χιλιάδες άνθρωποι. Αυτά ο χρόνος και η δουλειά, τα ξανασυμπληρώνουν, όπως τα συμπλήρωσαν (ίσως να είναι λίγο ωμό αυτό που λέω, αλλά νομίζω πως κάπως έτσι είναι).

Η μεγάλη απώλεια είναι ότι στον πόλεμο εκείνο δεν χάθηκαν μόνο περιουσίες και άνθρωποι, χάθηκε το όνειρο, χάθηκε η ελπίδα, χάθηκε μια άλλη Ελλάδα. Διότι η Μικρασία ήταν Ελλάδα, μας το λένε η ιστορία και τα μνημεία της.

το δράμα των ενός εκατομμυρίου οκτακοσίων χιλιάδων προσφύγων που ήλθαν εδώ στην μητροπολιτική Ελλάδα. Τα οφέλη, τις «ζημίες» αυτής της εγκατάστασης. Τον αγώνα και την προσφορά αυτών των ανθρώπων, στην καινούργια τους πατρίδα. Η ομιλία μεστή, γλαφυρή, συγκινητική, ΑΛΗΘΙΝΗ, που έγινε από έναν πρόσφυγα, τον Θανάση Πιστικίδη, κράτησε ζωντανό το ενδιαφέρον του ακροατηρίου στα 45 λεπτά που κράτησε. Το ακροατήριο χειροκρότησε τον ομιλητή και συζήτησε άλλη μια ώρα μαζί του για το Μικρασιατικό δράμα.

Ο κ. Πιστικίδης, μεταξύ άλλων, τόνισε:

Εκεί είναι η Μίλητος, η Τροία το Δορύλειο, το Μανωσλείο της Αλικαρνασσού, η Απολλωνίδα, η Έφεσος, ο τάφος του Μίδα στη Φρυγία, ο ναός του Τραϊανού στην Πέργαμο, το αρχαίο θέατρο της Ασπένδου της Παμφυλίας. Εκεί είναι ο ναός και η βιβλιοθήκη της Εφέσου, ο περίφημος ναός της Απάμειας στην Κολοφώνικη πόλη Μύρλεια, που χτίστηκε από τον Προύσιο τον Α' και του έδωσε το όνομα της συζύγου του. Εκεί είναι ο Γρανικός, εκεί είναι ο Μάινδρος. Εκεί έζησαν ο Ηράκλειτος, ο Θαλής ο Μηλίσσιος, ο Αναξίμανδρος, ο Αναξαγόρας και ο κορυφαίος των ποιητών μας, ο Όμηρος.

Από εκεί πρωτοόρχισε ακόμη και από τους Αποστόλους το κήρυγμα του χριστιανισμού. Εκεί είναι και παραμένει το αλύτρωτο σύμβολο του χριστιανισμού, ο ναός της Αγίας Σοφίας.

Η άλλη όψη είναι, τι προσέφερε το προσφυγικό στοιχείο εδώ στη μητροπολιτική Ελλάδα.

Και αυτό νομίζω πως ήταν άλλο ένα απροσμέτρητο όφελος. Από την κουζίνα και την καθαριότητα ακόμη της Πολιτισίας, της Συμυρίας, αλλά και της κάθε Μικρασιάτισσας νοικοκυράς. Από την σκληρή δουλειά του Μικρασιάτη αγρότη που με νύχια και δόντια

ξεχέρωσε και φύτεψε και ρίζωσε. Από τον Μικρασιάτη οποιονδήποτε τεχνίτη και βιοτέχνη που η εργατικότητα και η προδοτικότητα του είναι γνωστή, τον έμπορο και τον βιομήχανο, που για να μην μπαίνω σε λεπτομέρειες, η δράση τους και η προσφορά τους είναι γνωστά σε όλους.

Και ας αφήσωμε τελευταία την προσφορά των ανθρώπων εκείνων του πνεύματος, των τεχνών, των γραμματέων και της επιστήμης. Είναι τόσο έντονη η παρουσία τους σε όλους αυτούς τους τομείς.

Ας αρκεσθώ σε λίγα μόνο και γνωστά ονόματα: Στον Γιώργο Σεφέρη, το πρώτο μας θραεβίο Νόμπελ, στον Ηλία Βενέζη, στον Δημήτρη Φωτιάδη, στον Τάσο Αθανασιάδη, στον Χρήστο Σολομωνίδη, στον Κώστα Πολίτη, τη Διδώ Σωτηρίου, την Ιριγένεια Χρυσόχου, στον Παύλο Παλαιολόγο, στο Δημήτρη Ψαθά, στον Φώτη Κόντογλου, τον Μπостαντζόγλου, στον Κάρολο Κουν, στον καθηγητή αρχαιολόγο Μανώλη Ανδρόνικο και τόσους άλλους αξιόλογους ανθρώπους.

Αλλά και μέσα σ' αυτή την αίθουσα ακόμη, που αυτή τη στιγμή συζητούμε, αν πω να σηκώσουν χέρι όσοι έλκουν την καταγωγή τους από εκείνα τα μέρη θα δούμε πως δεν θα είναι τόσο λίγοι.

«ΕΤΕΧΘΗ ΥΜΙΝ ΣΗΜΕΡΟΝ ΣΩΤΗΡ...»

(Συνέχεια από την 5η σελίδα) μάσθηκε ξεπερασμένα ταμπού η δουλειά των παθών ονομάτων ελευθερία και η ελευθερία μεταβλήθηκε σε ασυδοσία.

Τη νύχτα της Γέννησης του Θεανθρώπου, όταν κι εφέτος οι χριστουγεννιάτικες καμπάνιες θα δονούν την παγωμένη ατιμωσφαιρα, μέσα σ' όλο τον κόσμο, ανθρώπινες σάρκες αφηρημασμένες, ματωμένες, πονεμένες, ξένες προς τη Σάρκωση του Λόγου, που ήρθε στη γη για να αποκαταστήσει την αρμονία ύλης και πνεύματος, σάρκας και ψυχής, δε θάνατι σε θέση να ζήσουν την αγαλλίαση της θέλας ευδοκίας και του μηνύματος της ειρήνης, που «υπερέχει πάντα νουν» γιατί... κοιμούνται.

Κοιμούνται ύπνο παραγμένο, επιαιτικό, δαιμονισμένο. Μονάχα οι «αγραυλούντες και φυλάσσοντες φυλακάς της

νυκτός», μονάχα «οι φρόνιμοι παρθένοι», μονάχα «οι προκαρτερούντες τη προσευχή και τη δεήσει» θα δεχθούν στην αγκαλιά τους το Θείο Βρέφος, όπως ο δίκαιος Συμεών, μονάχα αυτή η μερίδα, «τα μωρά του κόσμου τούτου» θα γιορτάσουν αληθινά Χριστούγεννα. Κύριε, «...μη παρίδης ους έπλασας τη χειρί Σου...».

— Εύπνησε τον κόσμο Σου και τους ισχυρούς της γης. που κοιμούνται τον ύπνο του θανάτου. Εύπνησέ τους, Κύριε πριν έρθει ο δεύτερος θάνατος.

— Διώξε το σκοτάδι και το χάος από τις ψυχές, πριν υποστούμε περισσότερο τις συνέπειες της αποστασίας μας.

«Παράτεινον το έλεός Σου τοις γινώσκουσί Σε» και αξιώσέ μας «μη ποτέ υπνώσωμεν εις θάνατον».

Λόγω πληθώρας ύλης — και παρά την εξασέλιδη έκδοση — οι τακτικές στήλες και συνεργασίες θα δημοσιευθούν στο επόμενο φύλλο.

ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ ΔΙΟΝΥΣΗΣ
ΚΟΥΡΑΜΠΙΕΔΕΣ ΤΡΙΓΛΙΑΣ
ΤΗΛ. 0373 - 51.451 — ΝΕΑ ΤΡΙΓΛΙΑ

ΕΠΙΠΛΑ — ΚΟΥΦΩΜΑΤΑ
Αδελφοί Χ. Κωνσταντίνου
ΝΕΑ ΤΡΙΓΛΙΑ — ΤΗΛ. 0373/51.619

Το Δ.Σ. του Συλλόγου των Απανταχού Τριγλιανών και του Παραρτήματος Ν. Τρίγλιας ευχαριστούν θερμά όλους όσους πρόσφεραν τα ενθυμήματά τους για τη δημιουργία του Λαογραφικού Μουσείου Νέας Τρίγλιας.

ΚΑΦΕΤΕΡΙΑ — ΠΙΤΣΑΡΙΑ
«ΜΠΛΕ ΟΝΕΙΡΟ»
ΑΡΑΠΚΙΛΗ ΧΡΥΣΟΥΛΑ
ΤΗΛ. 51.508 — ΝΕΑ ΤΡΙΓΛΙΑ

ΨΗΣΤΑΡΙΑ — ΤΑΒΕΡΝΑ
ΣΑΛΙΑΡΗΣ

Σερβίρεται κυδώνι ψητό
Σπεσιαλιτέ μας κομπόστα με παγωτό
ΤΗΛ. 0373) 51.277 — ΝΕΑ ΤΡΙΓΛΙΑ

Ο Σύλλογος Τριγλιανών, Παράρτημα Ραφήνας, παρακαλεί όλους τους Τριγλιανούς να τον συνδράμουν οικονομικά, ώστε να αγοράσει ο Σύλλογος αυτός ιδιόκτητο οίκημα, που θα στεγάσει τα γραφεία του, Εντευκτήριο και το μελλοντικό Λαογραφικό Μουσείο.

Παράκληση: Τα εμπόσματα να απευθύνονται προς τον πρόεδρο του Συλλόγου κ. Διογένη Παλπατζή, οδός Σ. Δημητράκου, 190 09 Ραφήνα.